

PISMO UREDNIŠTVA**Dragi naši!**

Evo, javljamo se nakon jednogodišnjeg prekida iz prostranih i lijepih prostora nove škole. Više prostora i svjetla, više djece i učitelja, ali i više rada. Stari učitelji te poneki novi, bolji i ljepši učenici, HNOS... pregršt zanimljivosti obilježit će novi 4. broj „Prstanca“. Prošle se godine nismo oglasili pa će ovaj broj biti bogatiji sadržajem i zanimljiviji. Tema broja je „Naša nova škola“. Očekuju vas mnoge zanimljive rubrike, razgovor s našom ravnateljicom, s načelnikom općine Barban i voditeljem KUD-a Barban, s učiteljicom likovne kulture. Spomenut ćemo se i svih dogadaja koji su obilježili i učinili posebnom proteklu i ovu školsku godinu. Ovaj ćemo vas put obradovati i horoskopom koji će vam reći kakav vas mjesec očekuje. Neke su se rubrike ustalile, ali ima i novih. Ako vam i to nije dovoljno, evo psihotesta, zanimljivosti iz svijeta filma i glazbe. Naša modna rubrika pomoći će vam u situacijama kada jednostavno ne znate što odjenuti. I kao i obično, razne zanimljivosti, rebusi, strip te još mnogo toga. Radovali bì naši prijedlozi i razmišljanja za sljedeći broj. Vjerujemo da će vas ovaj broj „Prstanca“ obradovati, nasmijati, dirnuti i potaknuti na razmišljanje i stvaralaštvo.

Vaše uredništvo

I M P R E S U M

Izdavač: Osnovna škola Barban

Za izdavača: Zdravka Šarić, ravnateljica

Adresa: Barban bb, 52207 Barban

e-mail: os-barban-001@skole.t-com.hr

Glavni i odgovorni urednik: Katica Špada

Likovna obrada

i dizajn naslovne stranice: Dušanka Trišović

Priprema za tisk: Ana Benazić, Dejan Tibinac i Svjetlana

Milotić

Tisk: Grafika Režanci

Uredništvo:

Tea Prhat

Ivana Batel

Luana Camlić

Antonella Maurić

Darij Broskvar

Danijela Koroman

Matija Kovačević

Elena Glavinić

Ornela Draguzet

Mihaela Brumnić

Na pripremi i unosu podataka u računalo sudjelovale
učenice: Martina Ciceran i Nina Milevoj, VIII. razr.

Sadržaj

Znameniti Barbanci	3
Naša lijepa nova škola.....	4
Razgovor s ravnateljicom	6
Barban - naselje bogate prošlosti.....	7
Razgovor s načelnikom Općine Barban	8
Lipo je po domaću kušeljat.....	9
Baba mi je povidala	11
Barbandska sela, jela, pića i nadimci	12
Naši učenici u KUD-u Barban	13
Razgovor s voditeljem KUD-a Barban	14
Do nosa u HNOS-u	15
Naši najmlađi u riječi i slici	16
Ljudskost	17
Razgovor s Dušankom Trišović	19
Likovna grupa IŠ Barban	20
Jesenske sličice	21
Od jabuke do kukuče	22
U blagdanskom ozračju	23
Slobodno vrijeme naših učenika	24
Školske vijesti - školska 2005./2006.....	25
Školske vijesti - školska 2006./2007.....	28
Putovanja, izleti, posjete	29
Natjecanja	30
Zvjezdani prsten(hvat).....	31
Nikola Tesla	32
Glasbeni i filmski kutak	33
Modni kutak	34
Vesele stranice	35
U srcu tvojin da moren bit.....	37
Strip	38
Zahvala	39

Uredništvo u pripremi školskog lista

ZNAMENITI BARBANCI

Barbanski povjesničar Josip Antun Batel (1827. – 1889.)

Naš zasluzni zavičajni povjesničar Josip Antun Batel rođen je u Barbanu 12. ožujka 1827. kao sin zapovjednika općinske straže i kamerarija barbanske zborne crkve Feliksa Tome Batela i Marije Gasparini, da bi tjeđan dana potom bio kršten u župnoj crkvi Sv. Nikole.

Poput svog oca, osnovnoškolsko obrazovanje stječe u rodnom mjestu, a s navršenih osamnaest godina postaje plaćenim orguljašem barbanske crkve. Stekavši ugled u barbanskem kraju, on 1861. postaje dugogodišnjim općinskim načelnikom. Iste godine oženio se Klementinom Basiliscu s kojom je u braku imao četiri potomka, dva sina i dvije kćeri.

Plodno proživjevši svoj vijek u rodnom kaštelu, preminuo je 22. prosinca 1889. te je pokopan na barbanskem groblju. God. 1825. mjesna mu je crkva odala počast, postavivši njemu i njegovima nadgrobni spomenik na latinskem.

Otkuda toliko zanimanje za prošla vremena? U jednom pismu poručuje da istražuje zavičajnu prošlost „...da bi štogod spomena ostalo na tu moju domovinu“. Na njega je presudno utjecao poznati barbanski polihistor don Petar Matija Stanković, koji je sudjelovao u njegovu odgoju nakon što je kao četrnaestogodišnjak ostao bez oca.

Batelova djelatnost kao povjesničara danas se ponajbolje ogleda u njegovoj vrijednoj pismenoj ostavštini što je trajno spašena zahvaljujući don Luki Kircu, župniku u Barbanu. Sva se pisana građa danas čuva u Arhivu HAZU na Zrinjevcu u Zagrebu. Ključni dio ostavštine čine njegovi neobjavljeni rukopisni „Annali dei castelli di Barbana e Rachele nell' Istria“, koji pokazuju usmjerenost k sintezi barbanske i rakljanske prošlosti.

Osim toga, surađivao je u tršćanskoj Našoj Slozi, pa je tako na hrvatskome jeziku 1880. godine na njenim stranicama objavio svoje spoznaje o glagoljici na barbanskom, rakljanskom i mutvoranskom području. Pritom je prava šteta što mu slabo zdravlje, odnosno gubljenje vida posljednjih godina njegova ne baš predugoga životnoga vijeka, nije omogućila da dodatno upotpuni svoj višegodišnji istraživački trud. Njegova su postignuća dragocjena i nezaobilazna za spoznaju društveno-političke, crkvene, kulturne, upravno-pravne i gospodarske prošlosti barbanskog i rakljanskog kraja. I u ovim prinosima istarskoj i hrvatskoj povijesti, on je kao samouki povjesničar nesumnjivo zasluzio svoj, iako skroman, svakako trajan znamen u našoj historiografiji.

Pripremila
Svetlana Milotić, učiteljica povijesti

Glagoljica

BARBANSKA KULA

Od starih viki
tote stoji.
Čuda Barbanci spod nje
je pasalo,
čuda se mlajuhi
oko bukivalo.

Kamik na kamiku
na njoj muči
i posluša
ča se čakula.

Još će lit i lit
tote ustati
s tići i vitron
čakulati,
čakulati

Lara Biljuh, VI. razr.

MOJ BARBAN

Barbanske boške i kampanje
kotulu mu delaju,
Gradlische
krunu mu čuva.

Najlipše je u liti
kad konji skakljaju,
kad pini zadaju,
kad junaki
u prsten zadiraju.

Ornela Draguzet, V. razr.

U SRCU MOJIN

Lipi moj Barban
miči je gradić
na srid mora zelenega
u srid srca mi teplega
velik i ponosit.

Mihaela Brumnić, V. razr.

Učenici pred velikim vratima

NAŠA LIJEGA, NOVA ŠKOLA

Barbanska škola - pogled unatrag

Početak školstva u Barbanu seže u daleku 1818. godinu kada je počela raditi Župna škola sve do 1875. godine. Tada je utemeljena Hrvatska pučka škola koja je sve do 1923. godine radila kao mješovita hrvatsko-talijanska.

Od tada pa do 1943. godine u Barbanu je radila talijanska petorazredna osnovna škola. Od 1945. do 1954. u Barbanu radi hrvatska osnovna škola, najprije kao četverorazredna, a zatim šestorazredna. Od školske 1955./56. škola Barban djeluje kao osmorazredna pod imenom Narodna osmogodišnja škola Barban. 1957. godine škola je dobila ime Osnovna škola „Jure Filipović“, čime je narod Barbanštine odao zahvalnost jednome od svojih boraca i zasluznih antifašista.

Polaznici škole bili su učenici užeg područja Barbana te područnih škola Hrboki, Grandići, Petehi i Sutivanac. Te su se područne škole postepeno ukidale zbog malog broja učenika, osim PŠ Sutivanac koja od postaje područna škola OŠ „Vladimir Gortan“ Žminj. Današnja školska zgrada predmetne nastave, donja škola, izgrađena je 1936. godine, a obnovljena 1947.

Zgrada razredne nastave, gornja zgrada, prвobitno je 1928. izgrađena kao kasarna, a 1957. obnovljena i adaptirana za školu.

Od listopada 1992. godine škola nosi ime Osnovna škola Barban.

U postojeće dvije školske zgrade, tik do javnih prometnica, školski su obveznici godinama polazili nastavu u nefunkcionalnim učionicama, s nedovoljno adekvatnih sanitarnih čvorova te nedostatkom uredskih prostora i školske kuhinje. Stoga su žitelji Barbanštine bili ustrajni u nastojanjima da svojoj djeci pruže što bolje uvjete školovanja. 6. listopada 1998. godine položen je kamen temeljac ovoj novoj školskoj zgradi. Tako su višegodišnji zajednički napor i međusobna suradnja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Istarske županije, Općine Barban i Osnovne škole Barban urodili plodom. Dočekali smo dan za pamćenje, dobili smo prostoran i suvremeno uređen objekt s dovoljno svjetla i topline, suvremeno opremljene učionice i kabinete koji učenicima i učiteljima pružaju radne uvjete prilagođene suvremenim odgojno-obrazovnim standardima.

Sve djelatnike i učenike ovako uređeni i opremljeni prostori obvezuju da ih takvima sačuvaju za sve naraštaje koji tek dolaze.

Istražili članovi
Literarno-novinarske družine

Ulaz u novu školu

U informaticka učionica

Knjižnica

U novoj školi je dvorana, dvorište, učionice, knjižnica, likovna kultura, matematika, hrvatski, priroda i društvo. Volim kada učimo novo gradivo.

Leonarda Dminić, I. razr.

U novoj je školi jako lijepo. Sviđaju mi se: učionice, klupe, ploča, ormari, panoi, dvorište. A najviše mi se svida dvorana.

Martina Maurić, I. razr.

U novoj je školi jako lijepo. Dvorana, razredi, wc-i, stolice, ploča, pano, ormari, vrata. Baš mi je sve lijepo.

Antonia Konović, I. razr.

PRSTENAC

Razgovor s ravnateljicom:

Uspjesi učenika i djelatnika najbolja su motivacija

Ova je školska godina za učenike i djelatnike naše škole godina za pamćenje. Ostvarile su se težnje i naporovi žitelja Barbanštine za novom školom. U rujnu smo započeli s radom u novoj moderno opremljenoj školskoj zgradi. Zamolili smo ravnateljicu naše škole Zdravku Šarić za razgovor.

- Što za Vas znači biti ravnateljica škole?

- To je prije svega ogromna odgovornost prema kolektivu, djeci i roditeljima, lokalnoj sredini, prema Ministarstvu, ali i prema sebi samoj. Uz tu odgovornost ide i mnoštvo radnih obveza koje su svakodnevne i veoma zahtjevne.

- Navedite vaše svakodnevne ravnateljske poslove.

- Moje radne obveze počinju od rana jutra, s ulaskom u školsku zgradu. Svakodnevno surađujem i nadgledam rad tajništva, računovodstva, pedagoške službe, knjižnice i tehničke službe. S učiteljima se dogovaram o svakodnevnim poslovima, sjednicama, o učenicima i suradnji s roditeljima. Osim svega toga, često u svom uredu primam roditelje, poslovne suradnike, članove lokalne uprave i sve osobe koje na bilo koji način sudjeluju u poslovanju škole. Mogu reći da mi je radni dan doslovce ispunjen svake minute ubrajajući tu i bezbrojne telefonske pozive, faksove, e-mailove. Zaista je istina da ravnatelj škole mora znati odgovor na svako pitanje, mora biti svestran, strpljiv, nepristran i pošten. Vjerujem da u tome uspijevam.

- S kim ste sve surađivali u pripremama za rad u novoj školi?

- Kada je izvršen tehnički pregled škole i kada je pristiglo odobrenje Ministarstva za rad u novoj školskoj zgradi, trebalo je mnogo toga uraditi. Bila je neophodna suradnja sa Županijom, općinom Barban, Ministarstvom... Svatko je uspješno obavio svoj dio posla, a ja sam kao ravnateljica koordinirala sve te akcije. Ovdje moram posebno istaknuti sve naše učitelje, tehničko osoblje, računovodstvo, tajništvo, pedagošku službu koji su, odričući se dijela godišnjeg odmora, sudjelovali u preseljenju kompletнog školskog inventara osobnim automobilima u novu školsku zgradu. Oni su

opremljeni svoje radne prostore pa su tako učenici, na veliko zadovoljstvo i mještana i roditelja, ušli u potpuno spremne radne prostore.

- Što možete reći o opremljenosti učionica i kabinetova?

Sve učionice i kabineti u cijelosti su opremljeni prema suvremenim odgojno obrazovnim standardima.

Opremanje je obavila tvrtka „Kogam“ iz Varaždina

- Biste li nam rekli što još treba uraditi unutar i oko zgrade kako bi zaista škola bila u cijelosti završena?

- Potrebno je urediti unutarnje prostore i okoliš škole. Obavljeni su razgovori s tvrtkama „Herkulanea“ i „Agrofarmacija“ pa će se prihvati povoljnija ponuda. Također treba istaknuti da se dovršava postavljanje javne rasvjete za što treba posebno zahvaliti predstavnicima Općine Barban.

- Posao ravnatelja je sigurno stresan i zahtjevan. Kako Vi, kao žena, uspijevate uskladiti posao i obitelj?

- Priznajem da nije uvijek lako i često poslovne obaveze traju i daleko van radnog vremena. U svemu što kao ravnateljica radim nastojim biti temeljita, precizna i etična, a zahvaljujući razumijevanju obitelji, u tome i uspijevam. Nakon napornog radnog dana, najbolje se opustim u obiteljskom okružju među djecom i unucima.

- Što Vas motivira da usprkos svim teškoćama ustrajete u svojoj

Ravnateljica u uredu

dosljednosti i upornosti?

- Ponajprije je to osjećaj zadovoljstva kada se neki posao uspješno privede kraju. Raduju me uspjesi naših učenika i učitelja, uspjesi škole kao cjeline, ugodno radno ozračje bez napetosti i sukoba. Sretna sam kada se sa svima mogu dogоворити i kada je u školi u redu sve – od čistoće u svim prostorima koja je na visini do uspješnosti u financijskom poslovanju.

- Što poručujete učenicima?

- Neka i dalje budu ovako dobri kao učenici, prijatelji i djeca svojih roditelja. Oni su naša radost i ponos.

Razgovarale: Tea Prhat i Danijela Koroman, VIII. razr.

Ravnateljica s učenicima u novoj školi

BARBAN - naselje bogate prošlosti

Krajem listopada bili smo na terenskoj nastavi u Barbanu. Uz pomoć učiteljica i vodiča-konzervatora koji su tada restaurirali freske u crkvi sv. Antuna; približili smo se bogatoj kulturnoj povijesti Barbana i Barbanštine. U samom Barbanu nalaze se 4 crkve, a dvije se posebno ističu kulturno-povijesnim vrijednostima.

To su crkvice sv. Antuna Opata i sv. Jakova Pustinja.

Crkvica sv. Antuna Opata (preko puta općinske zgrade) jednobrodna je crkva izgrađena krajem 14. stoljeća, a oslikana početkom 15. stoljeća. U njoj se nalaze vrijedne freske. Iznimno je bogata glagoljskim grafitima, črkarijama, ugredanim natpisima, raznim potpisima i crtežima. Za nas je bilo pravo otkriće usporediti crtež barbanskog kaštela iz knjige Branka Fučića i onaj na freski. Prepoznali smo čak i ljestve kojima se nekad ulazilo u kaštel te zidine Barbana.

Crkva sv. Jakova Pustinja također je izgrađena u 14. stoljeću te je ukrašena freskama. Na centralnom zidu nalazi se freska Bogorodice s djetetom te članovi bratovštine sv. Jakova. Na lijevom zidu u crkvi se nalazi poznati grafit pisan glagoljicom: „Ako srce ne moli, zaman jazik flafoli to pisa Ivan

Žilin sin kada biše sit smokava suhi(h)".

Barban se prvi put spominje u pisanoj ispravi 1199. godine. Nakon vladavine akvilejskih patrijarha, vlast nad Barbanštinom preuzeли su Habsburgovci koji su vladali do 1374. godine. 1536. godine Barban je zajedno s Rakljom i okolicom prodan mletačkoj plemićkoj obitelji Loredan (de Santo Stefano). Oni su te posjede kupili kao zajedničko feudalno dobro za svotu od 14 160 dukata. Novi feudalni gospodari rijetko su boravili u Barbanu i poslali su svoje namjesnike: ponajprije kapetana. Za vrijeme vladavine Loredanovih, cijelo je mjesto bilo okruženo zidinama i kularna, unutra se nalazila kućna bolnica, magazini i spremišta proizvoda. U današnjoj pošti bila je loža u kojoj su se sastajali župani okolnih sela i suci koji su odlučivali o bitnim stvarima barbanske seoske općine – komuna. Mletački lav, kao simbol Mletačke Republike i danas se nalazi na tom mjestu i podsjeća nas na neka davnina vremena. Ona su bila teška za tadašnje stanovništvo ovog kraja koje je živjelo po selima opterećeno porezima, desetinom i raznim davanjima, često nezaštićeno i pod prijetnjom kuge, gladi, rata. Loredani su uporno donosili svoje naredbe- terminacije i čitali ih sa

Freske u crkvi Sv. Jakova

vrha stuba feudalne palače (danas stan župnika). Iskoristavali su barbansko-rakljanske šume i kamenolome, optimali stoku i odvodili ljudi da vesišaju kao galijoti na mletačkim galijama. Sagradili su solanu ispod Puntere i pokušavali uzgajati rižu u dolini Raše. Iz tog nam je razdoblja ostala značajna manifestacija po kojoj smo poznati, a to je Trka na prstenac. Ona nas podsjeća na nekadašnje običaje i draga nam je da nije zaboravljena.

Barbanština je malo područje velike povijesne važnosti koja skriva neotkrivene tajne. Ljubav prema rodnom kraju razvija u nama želju i interes za novim otkrićima barbanske kulturne baštine.

Ivana Batel i Daril Broškvar, VII. razr.

Razgovor s načelnikom Općine Barban: Denis Kontošić, prof. ing.

BARBANŠTINA DOBILA ŠKOLU NOVOG MILENIJA

Učenici Barbanštine svakodnevno usvajaju znanja i vještine u novoj suvremeno opremljenoj školi. Osjetili smo potrebu da razgovaramo s načelnikom općine Barban koji je kao čelnik općine veoma zaslužan što se ostvario dugo snivani san žitelja našeg kraja.

- Što znači biti načelnik općine?

Načelnik općine je dužnost koja predstavlja čast, ali nosi i puno obveza. U svim odnosima prema ostalim Općinama i Gradovima, prema državnim ministarstvima, prema velikim i malim gostima naše općine, općinski načelnik predstavlja sve gradane Općine Barban, a to je svakako velika počast. Pamtim tako susret s predsjednikom Republike Hrvatske, Stjepanom Mesićem, zatim s predsjednikom Moldavije, Vladimirom Voronjinom, pa početkom ove godine, prigodom otvaranja radova na trasi magistralnog plinovoda Pula-Karlovac, s premjerom Ivom Sanaderom i njegovim ministrima. Česti su susreti i s istarskim županom Ivanom Jakovčićem, pa s ostalim istarskim gradonačelnicima i načelnicima.

Medutim, Općina Barban, makar nekome izgledala mala, ima gotovo 3.000 stanovnika, ima čak 74 sela i zaseoka, puno cesta i puteva, čak 4 groblja s mrtvačnicama, 12 društvenih domova, puno sportskih objekata, više sportskih klubova, više raznih udruga, ima stotinjak manjih poduzeća i obrtnika, a to sve na nešto manje od 100 kvadratnih kilometara. Osim toga, imamo i izlazak na more u Raškome zaljevu. U svemu tome, dužnost je načelnika brinuti o svim segmentima koji čine općinu, rješavati tekuće, svakodnevne probleme, ali i stalno osmišljavati razvoj općine. Moj je san i na tome puno radim, započeti izgradnju Poslovne zone Barban (BBC - Barban business center), u kojoj će imati mogućnosti zapošljavanja mladi, školovani Barbanci.

Načelnik općine mora biti pravi menadžer, koji će znati dobro koordinirati svim sastavnicama i mehanizmima općinskog sustava, ali mora biti i humanista, imati osjećaj za pružanje pomoći, kada i kome to zatreba.

- Možete li nam navesti koje su sve Vaše svakodnevne radne obveze kao načelnika?

Ima ih puno, a radni dan načelnika ne postoji u smislu nekakvog posebnog radnog vremena. Ja sam na raspolaganju svim građanima naše Općine svih 24 sata, a to dokazuju i telefonski pozivi u svaku dobu dana. Jako puno razgovaram s našim građanima i volim znati sve o problemima koji ih muče. Puno kontaktata imam i s predsjednicima Mjesnih odbora, kojih u našoj općini ima čak devet.

Tijekom dana rješavam sve probleme koje ne uspiju rješiti općinski referenti, a to se odnosi na razgovore sa direktorima pulskih komunalnih poduzeća, koja pružaju usluge i na području naše općine. Zatim, izdajem naloge za plaćanja općinskih obaveza, a plaća se dosta toga, kao npr. električna energija javne rasvjete, prijevoz radnika i đaka autobusima, obveze prema klubovima i udrugama. Osim toga, stalno se za nas izvode razni radove, koje treba kontrolirati, usmjeravati, a na kraju i platiti.

Svakodnevno se radi i na razvojnim općinskim dokumentima. Upravo smo sada završili izradu Prostornog plana uređenja Općine Barban, strateškog dokumenta koji osmišljava i daje podlogu za razvoj u dalnjih 10-15 godina.

- Poznato nam je da ste i pjesnik. Čitali smo Vašu pjesničku zbirku „Suncu se ubrnut”, pa bismo željeli znati jeste li objavili još koju pjesničku zbirku, pišete li još uvijek pjesme?

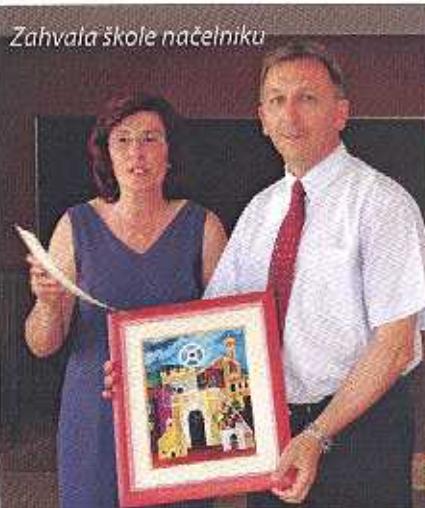
„Suncu se ubrnut” je moj prvijenac objavljen 1993. godine. U međuvremenu su mi pjesme objavljene u više monografija i zajedničkih zbirki, kao npr. u svih 13 izdanja pjesničkog druženja Istarskih pjesnika „Verši na šterni” u Vižinadi. Puno sam pomagao drugim pjesnicima, pa sam tako urednik više od 15 pjesničkih zbirki. Trenutno imam u tiskari, spremnu za objavljivanje, zbirku čakavskih pjesama „Dih”, u kojoj je u 10 poglavljiva posloženo stotinjak izabranih pjesama nastalih u mojih 12 godina neobjavljivanja. Krajem godine prihvatio sam se uređivanja knjige posvećene Šajinskoj tragediji iz 2. svjetskog rata, kada je u Šajinima 1944. god. ubijeno čak 49 ljudi, pa sam opet pomaknuo objavu svoje knjige do proljeća 2007.

Pišem u vijeckada osjetljivu inspiraciju. Ne pišem pjesme po narudžbi, već svaka moja pjesma nastane kad je vrijeme za to. Sjećam se da sam, kao hrvatski branitelj na ličkoj bojišnici, pjesmu napisao u potpunom mraku barake, slušajući povremene rafale oko sebe, pa je sutradan, danju prepisao.

- Pisali ste i za novine i to najčešće na svom zavičajnom govoru. Objasnite Vašu privrženost našoj barbanskoj čakavštini!

Desetak godina, od 1988. god. nadalje, pisao sam i govorio svoj humorističko-satirički lik, barba Matu, koji je bio zamišljen kao Ulijanikov umirovljenik, bistra uma s stalnom spremnošću dobromanjernih komentara i kritike. Nastupao sam preko 5 godina na Radio-Puli, Radio-Istri, pisao za Glas Istre, a nakon desetak godina odmora, poradi najprije menadžerskih obveza u Ulijaniku, pa kasnije obveza općinskog načelnika, unatrag mjesec dana sam opet nastupio u Istarskom narodnom kazalištu u Puli.

Zašto čakavština? Naravno, jer je to govor mog rodnoga kraja i tako mi je najugodnije i najdraže govoriti. Nikada se nisam sramio čakavštine i svojih Orihi, a ponosno ističem da poznajem i labinskičakavicu, na kojoj također pišem, jer je moja majka bila Labinka iz Trgeta. Kako se čakavština ne bi zaboravila, počeo sam pisati rječnik barbarske čakavštine unatrag desetak godina, zapisao oko 5 tisuća riječi, a onda mi je virus uletio u računalo i „pojeo“ oko 2 tisuće riječi. Danas se više ne stižem vratiti tom projektu, ali nisam odustao od njega. Velika mi je želja ponovo pokrenuti u

Barbanu Katedru Čakavskog sabora.

- Čest ste gost književnih susreta. Navedite nam neke koji su Vam ostali u posebnom sjećanju!

Uz „Verši na šterni“ u Vižinadi posebno sam vezan jer sam pjesme na prvi susret 1994. god. poslao sa ratišta u Lici, a moje su pjesme prošle selekciju baš svake godine do sada, i objavljene u 13 zbirki, lako je konkurenčija dosta jaka.

Obožavao sam nekada i „Susrete na dragome kamenu“ u Raklju, za koje sam predlagao da se svake godine pozove mlade pjesnike i objavi zajedničku zbirku. Nažalost, to se nije desilo, a upravo na takav način se može pomoći očuvanju naše domaće, čakavске beside.

- Koja su najveća postignuća Općine Barban za Vašeg mandata?

Ako bih rekao da ih ima puno, moglo bi ispasti arogantno, ali ne valja biti niti preskroman. Napravili smo puno timskim radom i to je zamjetno na svakom koraku. Rekli smo da želimo razvijati poduzetništvo i seoski turizam te da želimo da naši građani imaju bolje životne uvjete u svojoj općini.

Kao doprinos čišćem okolišu, postavljeni su kontejneri za smeće u sva naša naselja i postoje organizirani odvoz. Asfaltirali smo ceste Glavani-Manjavorci, Rebići-Uvala Blaz, Pavlići-Paprat te izveli puno manjih asfaltiranja po selima. Izgradili smo čak tri nove mrtvačnice (Barban, Prnjani, Škitača) i proširili 2 groblja (Barban, Prnjani). Stalno širimo javnu rasvjetu po selima, uređujemo i saniramo društvene domove, gdje ističem uređenje doma na Prnjanim u derutnoj staroj školi, a do kraja ovog, mojeg drugog mandata, sanirati ćemo sve domove. Završili smo izgradnju nogometnog igrališta u Barbanu, nakon 20 godina dugih radova ređenja, na kojem smo izgradili novu zgradu svačionica, a sada započinjemo i izgradnju velikog pomoćnog igrališta. Stalno pomažemo i uređenje sportskih terena u našim naseljima.

Trenutno imamo i akciju uređenja svih autobusnih čekaonica.

Kao najveće postignuće ističem to što smo svim Barbancima iskrstalizirali stav prema svom rodnom kraju, da nema ljepešega ni boljega, a zajedničkim naporom možemo postići da se još više razvije. Na zelenu i mirnu Barbanštini dolaze se odmarati Europljani, a procesom edukacije seoski turizam smo razvilo toliko da se broj smještajnih kapaciteta u zadnjih pet godina deseterostruko povećao. U svemu tome svoje mjesto ima i razvoj poduzetništva koje ne smije nauditi okolišu, a otvarat će radna mjesta budućim naraštajima.

- Ove je godine konačno ostvaren san svih Barbancaca da naša djeca krenu u novu školu. Koje su sve bile aktivnosti i Općine i Vas kao načelnika u ostvarenju tog velikog projekta?

Jako velike. Zatekli smo 2001. god. nešto malo betoniranog temelja u trnju, izvođača radova u stečaju i nerješenu finansijsku konstrukciju. Najprije smo s državom uspjeli dogovoriti da preuzme kompletno financiranje projekta, škole i sportske dvorane sa opremom, vrijednosti oko 18 milijuna kuna. Potom se izabralo novog izvođača radova, koji je u rekordnom ugovornom roku završio izgradnju. Općina je usput naručila projekt uređenja okućnice sa sportskim objektima, od čega je dio s parkiralištem već izведен. Potom je poradi birokratskih zavrzala škola punih godinu dana zjapila prazna i čekala djecu. Jedna školska godina je tako izgubljena, ali je Barbanština dobila školu kakvu je malo u Istri, Ilijepu i modernu, školu novoga milenija koja će školovati mlade Barbance godinama dalje i postavljati čvrste temelje razvoju barbanskog kraja.

- Koliko se uz mnoštvo radnih i privatnih obveza stigete posvetiti obitelji?

Smatram da je obitelj uvijek na prvom mjestu i da se u skladu s time moramo ponašati. Nikada mi nije teška niti jedna obveza vezana uz obitelj. Vikend je uvijek rezerviran za obitelj, a u radnim danima pomažemo se, uvažavamo i razumjevamo maksimalno moguće. Velika je stvar što znamo uživati u malim stvarima, a zajednička nam je i ljubav prema glazbi, fotografiji, dobroj knjizi, povijesti, astronomiji, informatici i prirodi. Obožavam radove na uređenju okućnice, rad s kamenom, znam voziti traktor i orati, a zajedno s obitelji radim sitne poljoprivredne radove. Uvijek imamo doma svoj krumpir, svoje vino, rakiju i orhovac. To su te male stvari u kojima zajednički uživamo.

- Kako vidite budućnost Barbanštine?

Budućnost Barbanštine će biti svakim danom sve bolja i ljepša. Naši današnji napor postavljaju njezine temelje. Najvažnije je ne pogriješiti u konceptu

razvoja, a mi smo ga postavili na zdravoj, ekološkoj osnovi, podrazumjevajući i podržavajući nužan, održivi razvoj. Barbanci će sve više dobivati mogućnost zapošljavanja na Barbanštini, a u e-mail komunikacije biznis se odradjuje neovisno o udaljenostima ili smještaju. Čak što više, Barbanština ima čitav niz komparativnih prednosti: prometno je dobro povezana, ima blizinu morske i zračne luke, izvan je prometnih, gradskih zagušenja, u idiličnom i nadahnutom ambijentu, gdje se poslovi brže i lakše sklapaju i odraduju.

- I Vi ste nekada bili učenik. Koliko se današnji učenici razlikuju od Vaših generacija?

Barbarska su djeca uvek bila poznata po bistrini i u pulskim su srednjim školama zauzimala vodeće pozicije. Pedagoškim se radom bavim preko

20 godina, radeći kao predavač diljem čitave Istarske županije i znam neke stvari prepoznati. Barbanci se u svakoj grupaciji oduvijek odmah istaknu, a vole i biti vođe. To vrijedi i danas. Izgleda da je Barbanština tako stimulativno podneblje.

E, sada, uvažavajući rečeno, i kada nadodamo sve rekvizite kojima današnje generacije raspolažu, moćna računala i Internet, razlike su zasigurno u odnosu na prijašnje generacije u brzini i količini usvajanja znanja. Obzori se daleko ranije prošire, a ranije se i sazrijeva.

- Što biste poručili našim učenicima i mладима?

Učiti, slušati starije i ne skretati sa pravoga puta, bio bi moj naputak. Jedino usvajanjem znanja možemo osigurati bolju budućnost. Motika može biti zanimljiv hobi-

rekvizit, ali mi moramo koristiti svoj intelekt i rukovati znanjem i informacijama. Starije valja uvijek poslušati, jer imaju životno iskustvo, stečeno često i učenjem na greškama. Ne poslušatih, znači da izabiremo teži put i ponovo učenje na greškama s nepotrebnim rasipanjem energije. Obitelj u svemu mora biti oslonac i stup, a unatoč iskušenjima kojima obiluje današnji svijet, ne smijemo izgubiti orijentire u prostoru i vremenu. Alkohol, droga i ostala zla mogu tako lako pomrsiti sve planove za dobru i sretnu budućnost. Ja Vam od srca želim ostvarenja svih želja i snova, da s nama i nakon nas gradite Barbanštinu za one koji će se tek roditi.

*Razgovor s načelnikom obavile:
Antonella Maurić i Tea Prhat, VIII.razr.*

LIPO JE PO DOMAĆU KUŠELJAT

FAMEJA UD OBLAKI

Kad daž roska,
baba kušelja
da je u nebu gori
ud oblaki fameja.

U njoj oblačići
štupidece delaju,
oblačini
delo ordiniraju.

Oblačice gospodarice,
šajete protivaju,
mihure vode
delavcen oblakon
paričuju
ki he po zemlji
rashićuju.

Sara Grgorinić, VI. razr.

Literarni rad nagrađen prvom nagradom na natjecanju mladih pjesnika „Di ča slaje zvoni“ u lipnju 2006. god. u Žminju.

SANJI I DEŠTINI

Magleno pletilo.

Sviće trepetaju,
plamiki se lelaju,

rashitan sanji
joču.

Srcen poslušan
šare deštine.

Suze,
i mrvice smiha.

*Andrea Vale, VIII. razr.
Literarni rad nagrađen drugom nagradom na natjecanju mladih pjesnika „Di ča slaje zvoni“ u lipnju 2006. god. u Žminju.*

Lana Glavinić, VII. razr.

BOŠKA

U boški
zad hiže moje
dubi driti
i zgobljeni
stari didi sprignjeni.

Merka he vitar
i pensa
kako bi šnjima
poškerca.

Zdalekega se dohuli,
mrež travu se hiti,
lišće rashićiva,
kotule zvraća,
napošto
dišpete dela.

Sara Grgorinić, VI. razr.

DAŽLJENO VRIME

U juštin štajunu
črni oblačini
munjeni dojdu.

Simo i tamo
se hitaju,
s kraja u kraj
teču,

a kad se štufaju,
dažlu špine otpuru.

Po brkuni rompaju
po laštrah se cide.

Športki kalići
u škurini
spod šajet
se lašće.

Tamara Batel, VI. razr.

Sandi Ukota, VIII. razr.

OBLAKI

Črni mihurini
prikо neba se rivaju.

Suri balončini
s kraja u kraj se hitaju.

Daž se je stresa.

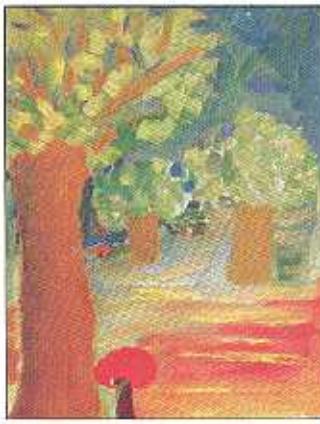
Andri Kalčić, VI. razr.

MOJE LIPO MORE

Gledan more,
misec priko blišći.
Uđor bršude čutin
z udoron mora zmišan.

Lipše ne more
moru i meni bit.

Ana Bariša, V. razr.

Ksenija Kvaranta, VIII. razr.

MURVA

Sprid moje hiže je velika
stara murva. Po njoj repci
čvrčidu i skakljaju. Po cile
dane sama novi svit okoli
sebe gleda i pensa kadi su
lipa stara vrimena. Daleko
zad nje su dobra lita ustala
i vred pasala. Svoje stare
grane je rastegla i počiva.

Anamarija Žufić, VIII. razr.

PLES

U jutro
kad se zbudin
i cviče
kad zapleše
svoj valcer,
i kapljica
kad se

na ulikinin listu
blišći...
Veseja
zaplešen i ja.

Matija Kovačić, V. razr.

SPRID NOĆI

Škureca
zad boške se skaliva.
Dan se sprid noći skriva.

Zemlja pekla pljuhadu.
Nebo se rabijiva,
refulade tramuntane
po njivah se z granjen
i lišćen igraju,
brcaju.

Škrocule
spod mojih pastoli
škrocaju.
Tići pršu leteć,
biždu,
sprid vitra
se škapulivaju.

Martina Ciceran, VIII. razr.

Ana Bariša, V. razr

MIHOLJŠČAK

Mehka arija,
ćara blavina.
Paše mi vitar,
sunčeva lampadina.

Dupčići se otpiru,
driva zgorun gledaju.

Mihaela Brumnić, V. razr.

Repci šviču,
dica viču,
vičen i ja.

Ma san vesela!

Elena Glavinić, V. razr.

Matteo Rojnić, VI. razr.

CIMITAR

Cimitar je sveto mesto
kadi pini cvitaju
i mrtvi životi padaju.

Kadi se življenja kredu,
kadi brižni ljudi
na funerale gredu.

Jokanje se čuje,
za starin životon
se žaluje.

Na cimitru životi
u zemlji spe.

Odonud se
do raja gre.

Matija Kovačević, 5. razr.

ROŽE

Črljene kako krfl
u mojih žilah,
žute kako sunce
na mojin nebu,
bile kako kotula
kad mlada
se uženin
sprid mojih vratí diše.

Ornela Draguzet, 5. razr.

Matko Ljubić, VII. razr.

U CRIKVICI

U crikvici citina
kako u raju,
najzadnja molitva
za unima
ki u kaseli
kroz cimtar
pasaju.

Zvona kampelaju.

Feraliči u škurini
kako mače oči
svite dušan u noći.

Marin Kožljan, 5. razr.

Tea Prhat, VIII. razr.

BABA MI JE POVIDALA

Lipo je imat starine, ma he triba čuvat

Duge jesenske večeri često provodim s bakom kraj ognjišta u konobi. Volim te naše razgovore jer baba priča o lijepim prošlim vremenima. Jednom mi je pričala o svojoj staroj kući, običajima i životu u svojoj prošlosti.

Elena Glavinić, V. razr.

*Koliko lit ima babo ta tvoja hiža?
Koliko je dice, muke i veselja pasalo mrež
njojima zidi?*

Lipa moja, ta hiža ti ima jeno sto i dvajset lit. U njoj je živija još od tvoga pradida otac. Svega je provala i pasala i sve je u njoj staro: ognjišče, trpije na ke se je metalo lonce, komoštare na kima bi visjia laveč. Čuvan i mulete, puher, čeripnju, šupreš. Stara vetrina je kupljena na Vinježu i doma dospeljana s kareton miljar devesto kvornar i trete. Armaroni i pustelje stari su priko sedandeset lit. Kuhala san u rakljanskih lonci. Tu su i stari voz, zrč – greda ka je pretiskala seno kad se peljalo doma s vozom. Vidiš tu i srpe, prešlicu, vreteno, stupu, feralić, starupinjaricu ipalj, spone,

krbonosnice, mornše, krbe, stare drivene bačve i uharice. Šterna na baladuru ima blizu devedeset lit. Lipo je sve to imat, ma triba i čuvat.

*Babo, u
kaseli na šufitu san
vidila nike stare
lancune. Kadi su
kupljeni?*

Sin moj! Ni he bilo s kin kupti tribalo he je učinit. Najprvo se je moralo posijat na gusto konoplju. Kad je hitila cvit, sime bi njoj se streslo, a nju vezalo u snopice i vrglo sušiti. Snopice se je popeljalo močiti u slanu vodu na Pisak u Rašu. Na njih se je stavilo pezu (drivo, kamenje) da he drži u vodi. Kad je pasalo osan dan, šnjima se je tuklo po vodi da se konoplja upere i dojde bela. Kad se je doma konoplja usušila tuklo se je po njoj s drívom, pak ju se je treslo i češljalo za prest. Na kraju se je motala u klapku i peljala poli kalca. To je čovik ki dela konac. On je od konca načinija platno pak su si žene doma same šile lancune. Bili su trdi, nagrišpani i suri, a glodali su kad si se na njih ubraća. Ma stešo su teplili i čuda lit durali.

Kako si baba prala robu?

U ona stara vrimena ni bilo žajfe pak se je moralo delati doma. Staru kožu, špeh, mast i sodu kauštiku se stavilo skupa kuhat dvi tri ure, a kad se je diglo navrh se pokupilo s paljon u čabar. Usušeno se je rizalo na kuse. Tribalo je pazit da se štabelo skuha da se ne bi mrvilo. Robu smo prali u lušiji. To ti je voda u koj se je skuha lug. Kad se je voda s lugom skuhalo, makla se je zvognja i stavila hladit. Lug

se je skala na dno, a voda se je zbistrla i bila meka i glatka. U toj vodi se je pralo belu robu.

Tvoj sir i skuta su mi najbolji na svitu. Kako he učiniš?

Ja san to naučila od moje matere. Najprije je tribalo pomusti ovce ili krave. Pomoženo mliko je tribalo procidit i staviti u kota da se stepli toliko koliko moreš ruke trpit unutra. Uniput se stavi sirenje ko se razridi s vodon. Zmiša se i pušti da se skrutne toliko da vrniča na srid lonca zgorun stoji. Onda se zmiša i joped stepli kako i prije pak pušti da se skala. Pokle desetak minuti z rukami se pokupi sir, stišće ga se dokle god šnjega kapljje pak se ga stavi u cidilo ili padelicu da se strdne. Pokle se ga posoli i stavi na lesnicu sušit. Uno ča ustane u kotlu se zove žur, a od njega se more načinit skuta. Najprije se ga procidi pajk se joped stavi zakuhat i ulije malo mlika, posoli i kuha dokle se skuta digne na vrh. Skutu se pobere i stavi u padelicu ili boršu pak moremo uživat.

Razgovarala Dea Kožljan, VIII. razr.

Muzej Rakalj,
Ugnjišće u Balotinoj kući

Muzej Rakalj,
Cokule Balotine majke

Mihaela Brumnić, V. razr.

BARBANSKA SELA, JELA I LJUDI

PONOSNI BARBAN

Gordo se izdiže ponad doline rijeke Raše, lica k moru Jadranskom okrenuta i Učkom gorom za leđima. Uvijek otvorena srca i stoljetnih Velikih i Malih vrata poziva vas na svoju Placu odakle dopiru mili zvuci roženice i istarskog kanta, i gdje se pleše i vrti u balunu. Na kolovoškom suncu, eto na Gradišću zaigranih konja i smjelih jahača što spretno viteški u prstenac gađaju. Ostaci zidina gradskog Kaštela nijemi su svjedoci burne prošlosti, a po srednjevjekovnim freskama prosušće se glagoljski grafiti. Od velebne palače Loredana širi se pogled do svega novoga što niče oko stare gradske jezgre. I još dalje... do strme i barbanske strane... i do bijelih bijelih zaselaka Barbanštine zagrljenih zelenim šumarcima i plodnim crvenim oranicama, a pod okriljem najljepšeg neba na svijetu, onog barbanskog.

Beti Radola,
učiteljica razredne nastave

NAŠA LIPA BARBANSKA SELA

Dobrani i Matohani,
Kožljani i Prnjani,
Koromani.
Svi lipi, naokolo rashitani,
namurani.
Grandići i Rebići,
Pavlići i Valići, Celići,
pak Dminići, Špadići,
pak Camlići, Mavrići
kako tići
a š njima i Majčići.

Kako junaki
od starih dani pasanih
Hrboki i Želiski.
Malo dalje Orihi i Petehi
a zgor njih na brigu
veli kmeti

Panorama Barbana

kemu mili, kemu dragi
Draguzeti.

Frederica Koroman, VI. razr.

ČA SE JE U NAŠIN KRAJU KROZ CILO LITO JILO I PILO

- tista: fuži, njoki, pljukanci, lazanje, rafijoli, pasutice z bakalajon
- šuga: od zeca, kokoše, pulastra, tripići, brodet
- meso: pršut i špaleta, kobasicice, zarebrnjak, žmare, krvavice (jeleta), panceta, meso od janjca i jarića
- spod čeripnje: kumpir, kapula, meso, riba
- na gradelah: pečenja od prasca, meso od piplića, riba
- začini: domaće maslinovo ulje, ružmarin, mažuran, javor, domaći vinski ocat, česan i kapula, ulike
- dobar domaći ovčji i kravljji sir, skuta,
- pića: vino, smrkva, supa, bevanda, rakija, biska i medenica
- verdura: radić, salata, kapuz, cikla, rigula, broskva, biž.
- kolačići: kroštule, fritule, mulinci,

NADIMCI NAŠIH SUSJEDA, SUSELJANA I OBITELJI

Keso, Špija, Sraka
Durasinka, Filinka
Puco, Pina, Fraka
Klasunac, Kosirina
Koštare i Slovenka
Sirela i Patka
Rodo, Đumbur, Aga
Skakalo, Čubanka
Grgo Slamarić.

Čubakovi

Batelci
Pipini
Zajci
Krnjeli
Kancelari
Ljubići
Filinkini
Durasi

MANEŠTRE

- maneštra s koromačon,
- maneštra s trukinjon,
- maneštra s pašton,
- jota s kapuzon,
- maneštra s ripon
- far,

*Priredile članice literarne
družine: Sara,
Frederica, Tamara, Lara,
Samanta, VI. razr.*

Istarski kolači

NAŠI UČENICI U KUD-u BARBAN

U KUD-u Barban pleše 30-ak učenika od 5.-8. razreda naše škole. Oni čine podmladak KUD-a i s njima rade s puno ljubavi i strpljenja stariji članovi KUD-a. To su Dean Maurić, Tedi Trošt, Tina Trošt, David i Marino Broskvar. I oni su bili učenici naše škole, a sada su postali učitelji. Uče mlade svirati i plesati barbanski balun, polku, Ballo di cuscina. Djeca uče svirati roženice, a sluša se svirka na mihu. Veoma nas raduje što naši učenici na taj način iskazuju ljubav prema rodnom kraju i njegovoj tradiciji koja se neće zaboraviti.

RAZMIŠLJANJA MLADIH PLESAČA

Luana, 7. razred: Volim istarsku svirku i ples od malena. Tu je ljubav u meni probudio moj ujak Mladen Batel koji je i sam član KUD-a Barban. Uvijek sam ga rado gledala kako pleše. Rekao je da pleše sa srcem i uživa u tome. Ja već tri godine učim plesati. Na probe odlazim veselo, uživam u plesu i svirci, druženju s ostalim članovima i nemam namjeru odustati. Želim još puno toga naučiti. Moji su roditelji veoma zadovoljni ovom izvanškolskom aktivnošću i njihova mi podrška puno znači.

RAZGOVOR S NAŠIM MLADIM SVIRACIMA

Među učenicima naše škole ima onih koji su uključeni u izvanškolske aktivnosti. Posebni među njima su svakako braća Mauro i Andi Kalčić. Oni su naučili svirati roženicu. Zamolili smo ih za kratak razgovor.

Što vas je potaknulo da učite svirati roženice?

Mauro: Najprije sam počeo plesati u KUD - u Barban i tamo je barba Bepo Maurić pitao želi li netko učiti svirati roženice. Mene je to zainteresiralo pa sam se javio. Shvatio

Mauro i Andi s roženicama

sam da imam talenta i da bih to volio naučiti.

Andi: I ja sam počeo plesati u KUD - u Barban. Svirati sam počeo nakon što me zainteresirao brat Mauro.

Tko vas uči svirati?

Mauro: Mene uči svirati Tedi Trošt koji je dugogodišnji član KUD - a Barban. Ima već veliko iskustvo i kao plesač i kao svirač te ja s radošću od njega učim.

Andi: Mene uči Mauro.

Što ste do sada naučili svirati?

Mauro: Naučio sam svirati pjesmu Barba Grgo, koračnicu, dvije mantinjade, malu kantu, taranku, barbanski balun, labinski balun.

Andi: Naučio sam svirati koračnicu, taranku i Barba Grgo.

Koju od tih pjesama najradije svirate?

Mauro: Njradije sviram barbanski balun jer sam njega i najbolje uvježbao.

Andi: Najradije sviram koračnicu.

Je li dovoljan samo talent u ovome što radite?

Mauro: Treba imati sluha, ritma,

ali ništa ne ide bez vježbe, upornosti i truda.

Andi: Mislim da imam talenta, i da će i dalje učiti.

Mislite li se i dalje baviti time?

Mauro: Misli i želim da kad odrastem nastupam i kao plesač i kao svirač na priredbama kojima će kao član KUD - a Barban kroz izvorni folklor njabolje predstaviti bogatstvo kulturne baštine Barbanštine.

Andi: Želim nastaviti svirati i plesati. Nadam se da će se time baviti i kao odrastao čovjek.

Imate li koju poruku za one koji su zainteresirani za sviranje istarskih narodnih instrumenata?

Mauro i Andi: Onima koji žele početi možemo reći da nije tako jednostavno. Treba imati jaka pluća i slušati što se svira. No, ako budu uporni, bit će veoma sretni onime što nauče. Iako među mlađim danas to nije atraktivno i neki na to gledaju s podsmjehom, mi smo sretni i ponosni onime što smo postigli. Raduj se i naši roditelji, naši učitelji, a i naši mentor u KUD - u Barban.

Razgovarala Elena Glavinić, V. razr.

Sara Grgorinić, VI. razr.

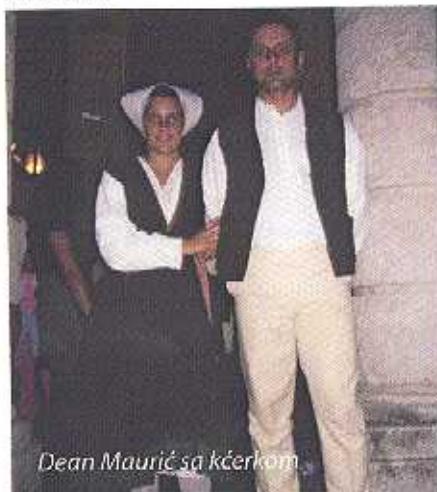
RAZGOVOR S DEANOM MAURIĆEM, VODITELJEM KUD-a BARBAN

ČUVARI KANTA, SVIRKE I PLESA BARBANŠTINE

Od prošle školske godine veoma je porastao interes učenika naše škole za folklor našeg zavičaja pa su se mnogi učlanili u KUD Barban kako bi naučili plesati istarske narodne plesove. Jedan od najzaslužnijih je gosp. Dean Maurić, bivši učenik naše škole i član Općinskog vijeća Barban kojega smo zamolili za razgovor. Naime, godinama već pratimo njegove nastupe u KUD-u Barban na smotrama folklora i kulturnim manifestacijama.

-Kada je osnovan KUD Barban?

KUD Barban je osnovan prije trideset godina, znači 1976. godine u Barbanu.

Dean Maurić sa kćerkom

-Koja je bila prva i osnovana zadaća, motivacija i nit vodilja vašeg KUD-a?

Motivacija i zadaća bili su da se sačuva i prezentira kanat, svirku i ples Barbanštine, da okupi čim više mlađih ljudi i to prenese na njih i oni dalje na vas, kao što ćete i vi sve to prenijeti na vašu djecu.

-Tko je najzaslužniji za osnivanje i tko su bili prvi članovi?

Prvi i jedini osnivači bili su Josip Maurić, ujedno prvi i sadašnji predsjednik; Romano Broskvar, tadašnji direktor škole Lucijan Benković, Anton Percić, tadašnja pedagoginja Olga Štifanić, učiteljica Renata Osip, a članova je bilo mnogo.

-Gdje ste se i koliko često sastajali u početku?

Sastajali smo se dva do tri puta tjedno u donjoj školi i u jednoj od učionica uvježbavali plesove, kante i svirke. Prvi voditelj je bio Vladimir

Kožljan.

-Možete li nam komentirati brojnost članova KUD-a u samim početcima i danas?

U samim početcima je bilo više članova, ali je u sklopu KUD-a djelovalo i više sekcija: folklorna, svirači i pjevači koji djeluju i danas, potom recitatorska i mješoviti pjevački zbor.

-Što mislite o interesu za takvu aktivnost u današnje vrijeme?

Uvijek ima entuzijasta i onih koji to vole i danas kao što ih je bilo i prije.

-Otkad ste Vi član KUD-a?

Ja plešem skoro od samog početka, a voditelj sam postao 1989. godine.

-Koje su Vaše obaveze kao voditelj KUD-a?

Ima ih puno. Moram voditi i organizirati probe, naučiti plesati nove, a stare članove uvježbavati, organizirati i složiti parove za nastupe, pohađati folklorne seminare i prisustvovati sastancima predsjedništva upravnog odbora.

-Velika je vrijednost narodnih nošnji u kojima nastupate. Tko se o njima brine i kako ih čuvate od propadanja?

O nošnjama brinu sami članovi, svakog je zadužen za svoju nošnju jer je njihova vrijednost neprocjenjiva, a posebnu brigu vodi Nevija Kožljan iz Golešova. Reći ću vam da smo skoro jedino društvo u Istri koje ima baš sve originalne nošnje, a neke su stare i preko 120 godina. Nošnje se čuvaju tako da se poslije svakog nastupa izvade iz torbe te objese na vješalicu i spremre u ormare i svako malo ih se prozračuje na svježem zraku.

-Vaš KUD ima veoma bogatu javnu djelatnost i puno nastupa. Recite nam nešto i o tome.

Imamo puno domaćih i stranih nastupa, nabrojiti ću vam neke. U Istri nastupamo na smotrama i feštama. Bili smo više puta na Međunarodnoj smotri folklora u Zagrebu, Metkoviću, Dubrovniku, Krku, Rijeci, Koprivnici, a na Vinkovačkim jesenima nastupamo redovito od 1979. godine. Bili smo i izvan Hrvatske, u Bosni i Hercegovini, Italiji, Sloveniji, Mađarskoj, Austriji i Danskoj.

-Recite nam nešto o priznanjima i nagradama.

I njih imamo puno, na svakoj smotri dobijemo zahvalnicu ili priznanje za doprinos u očuvanju kulturne baštine. Od nagrada ču spomenuti Nagradu Općine Barban i još jednu na koju smo posebno ponosni, a to je nagrada za najoriginalniju izvornu nošnju koju smo dobili na međunarodnom festivalu folklora, Leron, koji se održava svake godine u Vodnjanu.

-Poznato nam je da surađujete s drugim KUD-ovima i ustanovama. Koga biste izdvjajili?

Od KUD-ova ču izdvjajiti KUD Nijemci pored Vinkovaca s kojima surađujemo već punih 28 godina i sa svim ostalim KUD-ovima u Istri kao i sa školom Barban.

-Kako vidite budućnost KUD-a Barban?

Budućnost KUD-a je u rukama mlađih ljudi, a mi ćemo vas upućivati i pomagati koliko god bude potrebno i nemojte nikada dopustiti da se KUD ugasi, jer se time briše naša prošlost i budućnost.

-Koje su Vaše trenutne aktivnosti i planovi?

Nastaviti ćemo i dalje uključivati mlađe ljude u rad KUD-a, nastaviti s očuvanjem narodnih nošnji i običaja, a najvažniji i ujedno najveći projekt nam je izdati foto monografiju KUD-a za trideset godina djelovanja. Već imamo spremljen tekst i fotografije te se nadamo da bi monografija mogla ugledati svjetlo dana negdje na proljeće 2007. godine.

Razgovor vodile Tea Prhat i Antonella Maurić, VIII. razr.

Niha i Antonella

NAŠE PRIČE O KRALJICI - NJEZINOM VELIČANSTVU - JABUCI DO NOSA U HNOS-u

Jesenska svečanost (HNOS u 2. razredu)

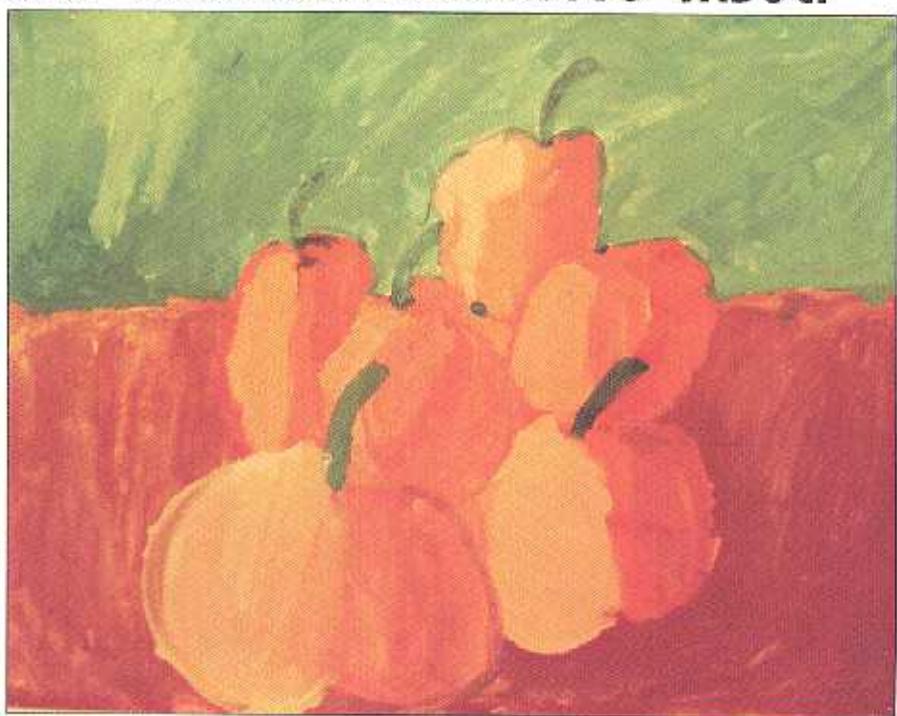
Pjevali smo Jesensku pjesmu uz pokrete i slušali sjetnu jesensku pjesmu „Gdje je onaj cvjetak žuti“. Gazili smo po sagu od lišća, mirisali i opipavali jabuke. Ozvučili smo priču o jeseni tako da smo ozvučili tekst o jesenskim zvukovima prema ulogama koje smo dobili: kap, list, lasta, vjetar, kiša, šuma, zec... Sami smo odigrali igrokaz „Male voćne priče“. U školskoj smo kuhinji pili kompot od jabuka i dunja. Jeli smo čupavu pištu od jabuka i savijaču od jabuka. Bravo za tete kuharice!!! Dugo ću pamtiti miris komposta i okus kolača.

Slikali smo voće toplim i hladnim bojama u tehniци akvarela. Na svakoj je slici bila jabukal.

U skupinama smo na plakatima u oblaku jabuka, pisali rečenice o jabukama i rastavljali riječi na slogove.

I šlag na kraju. Mama Sanja, profesorica glazbe, odsvirala nam je i otpjevala narodnu pjesmu „Ne beri Jele, jabuke“. U učionici je iza nas ostala jesenska izložba voća, lišća, crteža, mirisa i radost zbog uspješnog radnog dana.

Filip Vale, II. razr.

Adriana Pliško, IV. razr.

Dan jabuka

Na dan jabuka čitali smo male voćne priče o šljivama, kruškama, grožđu i ostalim slasnim jesenskim plodovima. Ipak, samo je jedna jabuka, Crvena, okrugla i sočna. Jabuka je znak mira, a kad nekoga voliš, umjesto riječima daruješ ga milim pogledom i jabukom! Jabuka je kraljica voća. Jabuka je jabuka.

Eleonora Rojnić, II. razr.

Priča o jabuci

Jabuka je mirisna, okrugla, slatka, slasna i crvena. Ponekad zna biti zelenkasta, kiselkasta, točkasta i prugasta kada u nju uđe crv. Crv je najčešći stanaš gospode jabuke. Ali, kako volim jabuke! Moja baka često mi kaže: „Ti si moja rumena jabučica.“

Nina Rojnić, II. razr.

Pita s jabukama (bakin recept)

Potrebni sastojci:

- 3 jaja
- Šalica brašna
- Šalica finog maslaca
- nakrstalnijeg šećera
- Šalica oraha moga djeda
- Slatke grožđice ili smokve sušene na starom tavanu

Ah da! A najvažnije? Jabuke! Zelene, žute, crvene, prugaste, oble, kiselkaste... Ribane jabuke pomiješane sa finom čokoladom u prahu. I još? Mnogo ljubavi, mamilne, tatine, bakine, tatine... I vrijedne vještice ruke. Sve prelijiti toplim listopadskim suncem. Dobar tek! U slast!

Jesenska svečanost u drugom razredu

NAŠI NAJMLAĐI U RIJEĆI I SLICI

LEPTIR

Krilima maše,
livadom leprša
njegov je svijet
šarenim cvjetom.

Stefani Jelčić, IV. razr.

BRAK

Prva je godina slatka,
druga još uvijek glatka,
treća je posebno vruća,
četvrtom i petom prohuji tuča.

Oštra je godina šesta,
sedma puna je fešta,
a osma stražari
da ljubavnik ženu ne zapali.

U devetoj žena muž tepa,
u desetoj muž poludi pa repa,
u jedanaestoj, dvanaestoj, trinaestoj
torta se reže, dok tata žvaku nateže.

Teška je godina četrnaesta,
tati smeta pulska cesta,
petnaesta, šesnaesta i sedamnaesta
osamnaesta
je laka, svi to znaju,
a devetnaesta – šećer na kraju.

Priči tu nije kraj,
tek počinje bračni raj.

Stefani Jelčić, IV. razr.

LJUBAV

Ljubav je lijepa.
Prijateljstvo je lijepo.
Ljubav nas okružuje
kad nas netko voli.
Ljubav su roditelji
i mi kad ih volimo.

Ivan Vale, III. razr.

PRIJE SPAVANJA

Svi pidžame ubučemo,
drugu robu sučemo.

Ja gren u kamaru spati,
mama i tata televiziju gledati.

Mama mi zapre vrata
dokle španjulet
pofuma tata.

Stefani Jelčić, IV. razr.

Emanuel Šarić, II. razr.

LJUBAV

Ljubav je lijepa,
ljubav je slijepa.
Kad se zaljubiš
pamet izgubiš.

Ništa ne čuješ,
nikoga ne vidiš
i uopće se
ničega ne stidiš.

Stefani Jelčić, IV. razr.

Katarina Krnjas, III. razr.

KAKO SE SUŠE MAČKE

Kad sam bio mali, volio sam
se igrati s mojom malom mačicom.
Jednom sam se sjetio kako bi bilo dobro
da je okupam. Otišao sam po vodu,
smočio sam je i malo brčkao po vodi.

Brzo joj je dosadilo kupanje. Trebalo ju
je osušiti, ali nisam imao čime. Opazio
sam bakine štipaljke pa sam jadnu
macu objesio za jedno uho. Kad sam
htio uhvatiti štipaljkom i drugo uho,
mačkica me ogrebla i pobegla.

Bila je to moja velika glupost
o kojoj se i danas rado priča u mojoj
obitelji.

Patrik Verbanac, III. razr.

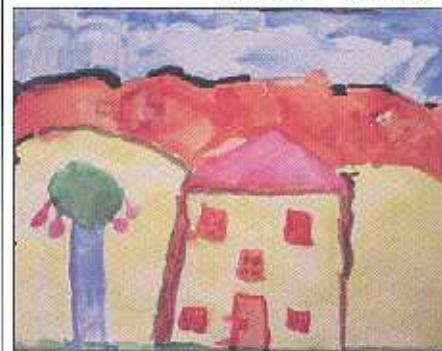
Tin Kovačević, III. razr.

MOJA VELIKA POGREŠKA

Bila je subota poslije podneva.
Moj brat je bio u sobi, a ja sam se vani
vozio na bicikli. Sjetio sam se da su mi
rukavice u sobi i otišao po njih. Kad sam
došao pred vrata sobe, čuo sam kako
brat s nekim razgovara. Smijali su se i
pričali o nekoj fešti. Glavu sam prislonio
na vrata. Bilo je zabavno slušati.

Odjednom su se vrata naglo
otvorila, a ja sam poletio unutra i
glavom lupio u krevet. Čvoruga na čelu
upozorila me da je nepristojno i opasno
prisluškivati.

Stefano Osip, III. razr.

Andrea Rojnić, III. razr.

PRSTENAC

Ljudskost iznad svega vrlina je naših učitelja i osoblja škole

Pedagoginja Natali Hajster (u sredini) s kolegicama

Školska pedagoginja, prof. Natali Hajster već je dulje vrijeme odsutna iz naše sredine jer se oporavlja od posljedica prometne nesreće. Djelatnici i učenici Škole više su puta posjetili našu Natali te učestalom kontaktima s njom osobno i roditeljima prate njezin oporavak. Pri svakom susretu i razgovoru prenosimo joj poruke i najbolje želje svih djelatnika i učenika za ozdravljenjem i povratkom u radnu sredinu.

Jednom mi je u školi pozlilo i svi su se zabrinuli. Učiteljica je odmah reagirala i pozvala moje roditelje. U školskoj kuhinji dobio sam vode i sjeo na stolicu. Osjećao sam se sigurnim i zbrinutim. (Matija, V. razr.)

Veoma smo se veselili kad nam je učiteljica nekoliko puta zaboravila dati domaću zadaću. (Matija, V. razr.)

Od srca smo se smijali kad je naša razrednica počela plesati i pjevati. (Matija, V. razr.)

Volim kad su učitelji veseli, jer smo i mi tada sretni i zadovoljni. Ako nam u učionici ulazi tužni i tmurnog lica, i mi se rastužimo. (Ana, V. razr.)

Često se pitam kako se učitelji uvijek stignu brinuti o svemu i dobro obavljati svoj posao. (Elena, V. razr.)

Kućni majstor s ročnikom

Učiteljica Sanja u radnom zanosu

Učiteljica Melita s učenicima

Školska kuharica, teta Mirela

Naše spremaćice na poslu

Naše spremaćice trude se da nam učionice i svi školski prostori budu čisti i da nam u njima bude ugodno i topolo. Uvijek nas dočekuju i ispraćaju nasmijane.

(Elena, V. razr.)

Naše spremaćice prema nam su dobre i pristojne.

(Patrik, V. razr)

Na satu geografije učitelj je primjetio novu Sandijevu frizuru, pa je rekao: „E, Sandi, vidim da si posjetio frizera kao i ja jučer.“ (učitelj je ošišan na nulu)

Ispraćaj u mirovinu učitelja Franka Vitaljića

Učiteljica iz matematike umjesto „kužiš“ kaže „žišku“. Nasmijemo se njezinoj veseloj upadici: „Da je baba muško zvala bi se Duško“. Na kraju nastavne jedinice kaže: „Eko barba Keko!“

Učiteljica Manuela često kaže: „Ti tiro il collo, come una gallina!“

Bilo je smiješno kada nas je učiteljica tjelesnog učila plesati balun.

Učitelji Franko i Rita časte svoje kolege

Ispraćaj u mirovinu učiteljice Rite Broškvar

Razgovor s učiteljicom Dušankom Trišović

TRNOVIT, ALI DINAMIČAN RADNI VIJEK

U našoj školi likovnu kulturu predaje učiteljica Dušanka Trišović. Ona je zaslužnazaestskouredjenje unutarnjih prostora škole i voditeljica je Likovne grupe izvannastavnih aktivnosti.

U svom bogatom radnom vijeku odgojila je i obrazovala generacije učenika, a brojni su likovni radovi njezinih učenika na natjecanjima postizali velike uspjehe i dobivali priznanja. Zamolili smo je za razgovor.

Što za Vas znači biti učiteljica?

Znači puno, to je dio mog života. Moral, životno iskustvo i svoje znanje prenijeti mладим naraštajima.

Pričajte nam kako ste se odlučili za ova zanimanje?

Nije bilo teško. Rođena sam s predispozicijama za građevinarstvo, pedagoški rad i sport. Od djetinjstva volim šport i crtanje – slikanje. Najprije sam završila građevinsku – tehničku školu, a zatim Pedagošku akademiju u Splitu. U obje škole se crtalo.

Poznato nam je da niste rodom iz Istre. Recite nam nešto o svom djetinjstvu u rodnom kraju.

Rođena sam 1947. godine u Solinu, Dalmacija. Osnovnu školu završila sam u Solinu, srednju i višu u Splitu. Kao dijete igrala sam se s vršnjacima po iskopinama stare Salone. Za vrijeme školovanja bavila sam se atletikom, bacanje kugle u splitskom Atletskom sportskom klubu. Igrala sam i rukomet u splitskom klubu „Nada“, a nakon toga položila ispit za rukometnog suca. Tako sam postala prva žena sudac u Hrvatskoj. Dolaskom u Istru 1968., zbog nastalih obveza, prestala sam se baviti športom. Pošto mi je tata radio u inozemstvu, mnogo sam putovala po Siriji, Egiptu, Libanonu, Cipru i Sredozemnom moru.

Zašto baš likovna kultura?

Zato što ta likovna kultura „čući“ u meni od rođenja. U osnovnoj školi imala sam problema zbog crtanja. Trećeg dana škole u prvom razredu učitelj me poslao kući po mamu zato što nije vjerovao da sama crtam vrijedajući me da lažem. Svoju istinitu darovitost morala sam dokazati crtanjem na ploči.

Imate bogato radno iskustvo i kao učiteljica, ali i kao razrednica. Biste li se prisjetili nekih posebnih događaja, generacija, učenika?

Teško je nešto posebno izdvojiti. Sada je mnogo teže biti pedagog-odgajatelj, razrednik. Moralne vrijednosti su na vrlo niskom nivou. Najteže je od svega voditi djecu na ekskurziju. Moraš unaprijed predvidjeti što su sve današnja djece u stanju „fabrikat“, moraš imati oči i sprijeća i straga. Jer, za svih su djeca uvijek u pravu. S tom „parolom“ se ne slažem i zato sam dosta stroga kao razrednik, volim pravdu i poštjenje. Djeca kojima sam bila razrednik, koliko znam, sva su na pravom putu.

U slobodno vrijeme bavite se i slikanjem. Od kada i koja Vam je najdraža tehnika i motivi?

Već sam rekla da volim šport. Nakon prestanka aktivnog bavljenja športom počela sam aktivno slikati, prije je to bilo nereditivo.

Od susreta s Josipom Generalićem zaljubljena sam slikanja na staklu (ulje i transparent), ali ne naive. Prevladavaju motivi podmorja i cvijeća.

Koliko se današnji učenici razlikuju od nekadašnjih iz vaših prvih generacija u području likovnog izražavanja?

Jako mnogo. Prije se likovna kultura izvodila 2x2 sata tjedno. Praktično se više radilo pa su djeca bila kreativnija, sigurnija u sebe i sposobnija u praktičnom izvođenju svojih uradaka. Uratci su bili kvalitetniji. Danas prevladava brzina i površnost.

Što je po vašem mišljenju najvažnije prenijeti mладим, djeci u ovom današnjem vremenu računala, mobitela. Koje moralne vrijednosti?

Kao što se nasleđuju materijalna dobra od svojih predaka, tako se nasleđuju njihove dobre i loše osobine. Zato preporučam svim mладимa da život ne gledaju kroz materijalizam, bez obzira na sadašnju situaciju u društvu, da žive s Deset božjih zapovijedi. Sve je prolazno osim duše.

Poznato nam je da ste se aktivno bavili kuglanjem?

Da. U djetinjstvu sam

preboljela (7. razred) difteriju s dječjom paralizom nogu. Osjećala sam da se ne smijem predati te sam svojom upornošću prebrodila bolest. Aktivnost u športu, a naročito u kuglanju dovela me do ekipnog Prvaka države, drugog mjesta na Kupu Europe u Rumunjskoj i to s klubom KK „Rijeka“. Bilo je još mnogo pojedinačnih osobnih uspjeha. Zadnji moj klub bio je KK „Poreč“ kojemu sam svojim pristupom pomogla da ostvari svoj san ulaska u Prvu ligu. Sportsku karijeru završila sam u pedesetoj godini života.

Osvrnite se unatrag na cijeli svoj radni vijek. Kako biste ga zaokružili u nekoliko rečenica?

Moj radni vijek je i lijep i trnovit. Nije monoton i zbog toga je dinamičan i interesantan. Ne bih ga mijenjala.

Razgovor vodile Martina Ciceran, VIII. razr. i Luana Camlić VII. razr.

Ribe, transparent na staklu

Dušanka Trišović, ispraćaj osmaša

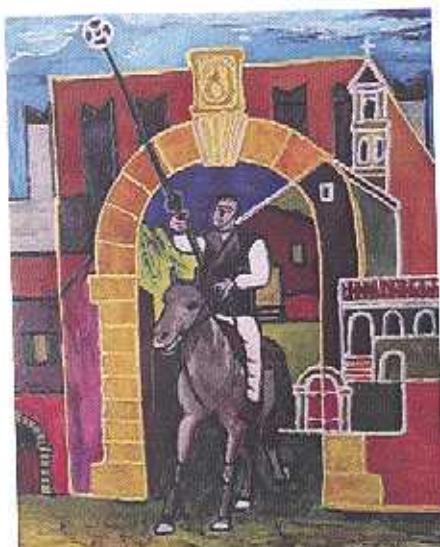
LIKOVNA GRUPA OŠ BARBAN

U studenom 2001. godine učiteljica Dušanka Trišović povela je učenike Likovne radionice u Muzej naivne umjetnosti u Zagrebu gdje je realiziran program Likovne radionice pod stručnim nadzorom Ivana Generalića, poznatog likovnog umjetnika naive.

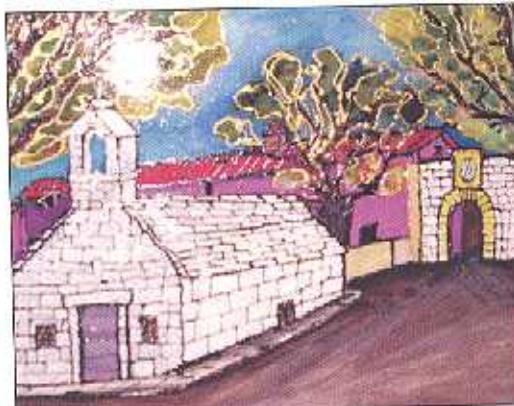
Likovna grupa otada često oslikava staklo i radi u tehnikama ulja i transparenta, a trenutno broji 8 učenica petog i sedmog razreda.. Posebno treba istaknuti njihove vrijedne i lijepе slike na staklu koje

se daruju kao prigodni pokloni. Mnogi od tih radova ukrašavaju prostore škole. Inače, likovni radovi učenica Nine Milevoj i Dee Kožljani predstavljali su našu školu na „LIK-u”, županijskom natjecanju likovne kulture u Umagu.

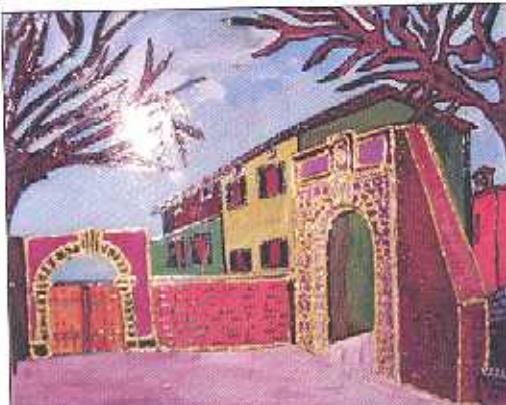
Samanta Kalčić, VII. razr.

Dio grupe u radu

Slike na staklu - školsko stubište

Barbanski motivi na staklu - Pokloni

JESENSKE SLIČICE

LJEPOTA JESENÍ

Neopisiva je ljepota jeseni
u mojim očima.
Pomisao me obavije
mirisnom koprenom.
Šapuće mi jesen nekim
svojim, jesenjim jezikom.
Njezini su plodovi melem
za moje misli, usne i sva
moja osjetila.
Idem kroz šumu i
promatram kako se polako
prepušta jeseni.
Osamljeni šumarci tonu u
dubok san.

Paučina sjaji.
Kao harfa svira svoju
jesenju baladu.
Zlatne livade odišu
samozatajnom ljepotom.

Matija Kovačević, V. razr.

Samanta Kalčić, VII. razr.

JESENSKE SLIČICE

Učka u daljini
suncem obasjana.
Jutarnja rosa,
šumarak šarenog lišća.
Livada prošarana
šarenim cvjetovima.
Stabla s jesenskom
frizurom.
Drijenak se zarumenio.
Vjetar zapuhao,
travke zanjihao.

Mihaela Brumnić, V. razr.

Ana Bariša, V. razr.

LISTOVI

Poletjeli, zaplesali, zaplesali.
Vjetar ih diže,
a oni,
ko leptiri lagani
na vodi spavaju,
nepomični.

Elena Glavinić, V. razr.

JESENJE JUTRO

Visoko, u daljini,
maglovito brdo
obasjano
prozirnim
jesenskim dahom.

Pauk se sunča
na paučini.
Cvjetovi visoko
obrave k nebu dižu.

Elena Glavinić, V. razr.

SLIČICE JESENÍ

Stablo savija svoje stare,
kvrgave grane.
Paukovavšilenkastamrežica
bljeska na suncu.
Titra pjesmu prirodi i zove
je da se probudi.
Odlazim srca puna
ljepote i svježine prirode
stvoriteljice.

Ana Bariša, V. razr.

OD JABUKE DO KUKUŽE

JABUKA

Na stolu mom
jabuka,
crvenozelena,
lijepa,
mirisno neodoljiva.

Mihaela Brumnić, V. razr.

U ŠUMI

Čovjek šumom hodi
i priču joj priča,
kad s neba
oblak prosuzi.

Na tren stane,
oči zatvori
i promisli
pa i oblaku
priču smisli.

Mihaela Brumnić, V. razr.

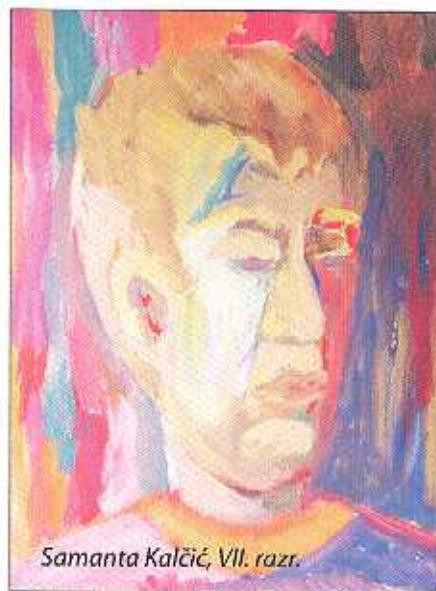
KUKUŽA

Kukuža je moj super cvijet.
Veoma je lijepa, puna latica i listića.
Znanstvenik sam pa znam da ova
biljka može prouzročiti svašta. Ako
je pojedete brzo, postat ćete nešto
o čemu nikada niste ni sanjali. Ako
kukužu pojedete polako, ostvarit će
vam se svaka želja. Ja sam mnogo puta
jela tu biljku polako pa su mi se sve
želje ostvarile. Kukuža je moja najdraža
biljka.

Tamara Batel, VI. razr.

Andrea Rojnić, III. razr.

Samanta Kalčić, VII. razr.

LJUBILAČ

Ova je biljka jako ljekovita jer
lijeći i ljudi i životinje. Ako se uzmu
samо dvije latice, može biti otrovna.
Ljubilač je čarobna biljka jer se svakoga
dana može premjestiti i do dvjesto
metara. Raste na svim stablima, u
moru, ali i na parketu i pločicama. Tako
možete imati krasan kućni vrt. Ja kao
ljubitelj životinja i biljaka predlažem da
ljubilač bude zaštićena biljna vrsta.

Deni Marović, VI. razr.

BAKINA JABUKA

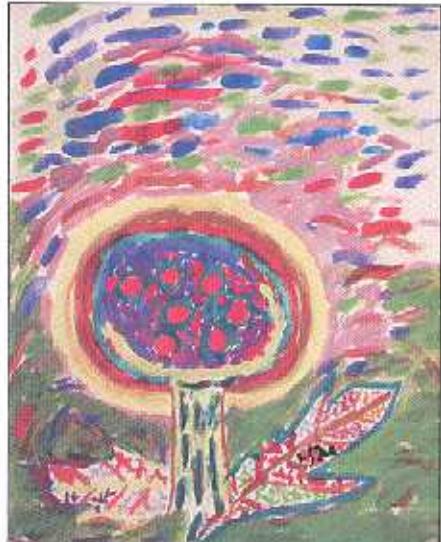
U vrtu moje bakе mnogo je
godina raslo drvo jabuke. Često sam
ga posjećivala. Jednog su ga dana
baka, djed i roditelji odlučili izvaditi
i na tom jestu sagraditi kuću. Mene
je to jako rastužilo. Pokušala sam im
objasniti da kuću mogu sagraditi na
drugom mjestu, a da jabuka ostane.
Oni ipak nisu slušali moj savjet. Izvadili
su jabuku, a s njom je otišao i dio mene.
Svaki put kad prođem pored mjesta
gdje je nekoć rasla jabuka, u srcu
osjetim prazninu. Zasadili smo drugu
jabuku na drugom mjestu. I ona mi je
jako draga, ali kad god je pogledam,
sjetim se stare bakine jabuke.

Nina Jelčić, V. razr.

SANJALA SAM ZLATNE SNOVE JER NISAM ZNALA NIŠTA O ŽIVOTU

Kad čujem od starijih da je
najljepše biti dijete, pomislim: „Što
oni zanju?“ To govore jer nisu ispunili
svoje životne ciljeve i dječje maštarije.
Ne mogu vjerovati da ponovo žele biti
djeca, a mi djeca željno iščekujemo
da postanemo odrasli i okusimo pravi
život. Razmišljajući o sebi, shvaćam da,
iako sam u nečijim očima odrasla, još
sam uvijek dijete. Često se ponašam
zaštitnički prema ljudima do kojih mi je
stalo, pa shvatim da se ponekad previše
brinem. Zato radije maštam i ostajem
dijete koje ne zna ništa o svijetu i životu
odraslih. Gledam ga svojim ružičastim
naočalama, zamišljam svijet pun
ljubavi i dobrote. Ne znam i ne želim
znati što me čeka u budućnosti. Želim
jedino da tamo ne bude ni boli, ni tuge,
ni suza, samo sreća, radostan osmjeh,
bezbjrižnost. Mir u dječjem svijetu
je galama, dječja igra, šašavi smijeh,
prekrasno sunce, oblaci što plutaju
nebom, cvrkut ptica i prepuna livada
šarenog cvijeća. Nastojim biti hrabra
maštajući o onome što me očekuje. Ne
bojim se raskrižja, suza i tuge, pa čak
ni mraka. Kada se ponekad osjetim
tužnom i povrijeđenom rado se vraćam
u mali dječji svijet da napunim baterije
i hrabrije krenem dalje.

Dea Kožljan, VIII. razr.

Kukuža, Elena Glavinić, V. razr.

SLOBODNO VRIJEME NAŠIH UČENIKA

U BLAGDANSKOM OZRAČJU

Prosinac je mjesec darivanja. Najlepši je dar napravljen od ljubavi, umotan u pažnju i uvažavanje. U vrpci mu je svezano nezaboravljanje, grijenje, poljupci i osmjesi.

U njemu dragim roditeljima poklanjam sve buduće dane bez jurnjave, glavobolje, gledanja na sat, neprospavanih noći, suza i strepnji. Posut ćemo ga čarobnim plaštovom snova i nadanja. Neka im zvijezde budu sjajne i dostupne. Našim dobrim učiteljima poklanjam vreće pune zahvalnosti za ljubav, strepnje i pažnju kojom smo svakodnevno darivani u svakom prostoru ove naše krasne škole.

Sretni i puni darova blagdani!

Božićna radost u školi

Božićno-novogodišnje želje naših petaša...

Na nebu se moraju pojaviti anđeli, ali zašto ne i na Zemlji?!

Želim da prestanu ratovil

U cijelom svijetu ljudi moraju početi pjevati i plesati!

Želim da svi ljudi prežive 100 godina.

Želim da moj mali pas prestane lajati, a počne pjevati!

Svojem psu želim da si nađe

curu i da dobije malo štence.

Božićnom drvcu želim da razbije što manje kuglica.

Torbi želim da nosi što manje knjiga i starih sendviča, trenirci što manje mrlja od užine.

Želio bih da moj mozak popuni šupljia mjesta u glavi.

Želio bih kad budem velik da si kupim najbrže auto na svijetu (fiću).

... i sedmaša:

Želimo vam sretan Božić i Novu godinu u Ljubavi, zdravlju i miru!

Želimo:

- da ispod svakog bora budu darovi
- da svi ljudi svijeta za Božić budu sa svojom obitelji
- da ljudi u svijetu ne budu bolesni ni gladni
- da prestanu ratovi

Nek' svi budu sretni i nek' provedu blagdane u obiteljskom okružju, jer sreća je u malim stvarima!

Nek' želje sad sve sav običu svijet!

IZVANŠKOLSKE AKTIVNOSTI I SLOBODNO VRIJEME NAŠIH UČENIKA

Oriana Draguzet, V. razr. (gimnastika): Na gimnastici mi je jako lijepo i dobro. Naša voditeljica zove se Iva. Vrlo je dobra i voli gimnastiku. Treninge imamo dva puta tjedno. Naše sudjelovanje na natjecanju bilo je objavljeno u novinama.

Petra Dobran, IV. razr. (plivanje): Na plivanju je super. Voditeljice su nam Clara i Sara i dobre

Simona Broskvar, III. razr.

su. Naš se klub zove Plivački klub Pula. Treninzi se održavaju tri puta tjedno po sat ili dva. Najprije se vježbama zagrijavamo pa onda plivamo.

Ksenija Kvaranta, VII. razr. (glazbena škola): Glazbenu školu Ivana Matetića Ronjova u Puli pohađam već četiri godine. Sviram klavir i na sviranje i solfeggio odlazim dva puta tjedno. Moja sadašnja profesorica je Đeni Bajo, a solfeggio mi predaje profesor Eduardo Bobanović. Prijašnja učiteljica je bila Ana Obrovac.

Sara Grgorinić, VI. razr. u slobodno vrijeme piše romane i kaže ovako: „Uzbudljivo je pisati romane. Ja sam do sada napisala dva. U prvom se radi o prijateljstvu, a u drugom o školskom virusu.

Prvi roman sam napisala u trećem razredu, a drugi u petom. Volim citati i do sada sam pročitala puno knjiga pa sam odlučila i iskušati se u pisanju“.

Matea Burić, VII. razr. (KUD Barban): Na folklor idem već dvije godine i baš mi je super. Znam plesati polku, balun i Ballo di cuscino. Balun se pleše u narodnoj nošnji ali je ja nažalost nemam. Do sada sam plesala s Matkom, Markom, Darijanom i Mateom. Voditelj nam je gospodin Dean Maurić i kako je dobar.

Razgovarale učenice V. razreda:
Elena Glavinić, Mihuela Brumić, Nina Jelčić i Ornela Draguzet

Tea s prijateljicama (druga s desna) nad Doverskim vratima

Razgovor s učenicom Team Prhat U ŠKOLI STRANIH JEZIKA

Učenica 8. razreda naše škole, Tea Prhat ove je godine imala nezaboravne ljetne praznike. Zamolili smo je da nam priča o tome.

Čuli smo da si ove ljetne praznike provela u Engleskoj. Pričaj nam kako je sve počelo.

Privatna škola stranih jezika Byron iz Pule organizirala je napredni dvotjedni tečaj engleskog jezika u gradu Brightonu na jugu Engleske. Ja sam se prijavila zahvaljujući podršci roditelja i mom velikom interesu. Krenula sam avionom iz Pule polovicom srpnja do londonske zračne luke Gatwick. Organizator nas je dočekao i minibusom smo odvedeni do rezidencije u Brightonu gdje smo se smjestili. Bilo je tu djece iz Rusije, Ukrajine, Njemačke, Poljske, Slovenije, Turske, Španjolske, Italije i Brazilia.

Kako je bio organiziran radni dan?

U toku prvog tjedna imali smo predavanja poslije podne na engleskom jeziku, a u jutarnjem rasporedu

bio je razgled Brighton, različite igre, športske aktivnosti, šoping. Drugog tjedna predavanja su se održavala ujutro, a u toku poslijepodneva bili su organizirani izleti – Doverska vrata, klifovi Seven sister, muzeji i galerije...

Jesi li stekla nove prijatelje?

Svakako, mnoge. Upoznao sam svoje vršnjake iz mnogih zemalja, razmijenila adrese, telefonske brojeve i e-mailove tako da s nekim redovito kontaktiram i razmjenjujem ugodne uspomene.

Reći nam svoje dojmove i razmišljanja.

Veoma sam napredovala u komunikaciji na engleskom jeziku, mnogo sam naučila i mnogo vidjela, stekla nova poznanstva i rado bih to ponovila.

Razgovarale učenice 5. razreda, Elena Glavinić i Mihaela Brumnić

Razgovor s Martinom Ciceran VOLIM RITMIČKU GIMNASTIKU

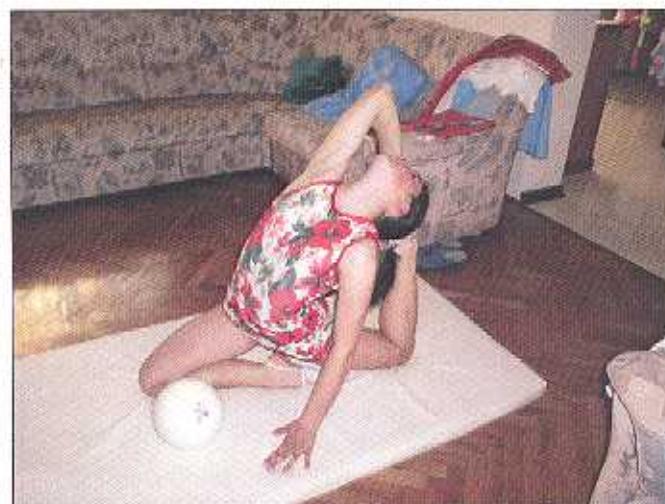
Među učenicima naše škole tražili smo one koji svoje slobodno vrijeme ispunjavaju baveći se nekim sportom. Tako smo otkrili da se Martina Ciceran već nekoliko godina bavi ritmičkom gimnastikom.

Otkad traje taj interes za ritmičku gimnastiku?

Već sam četiri godine učlanjena u Klub sportsko - ritmičke gimnastike Gazela u Puli. Treniram dva puta tjedno u poslijepodnevnim satima.

Šta si sve naučila?

Uz ples, uvježbala sam razne ritmičke elemente – špaga, premet, most,

Martina Ciceran u pokretu

zvijezda u nizu itd.

Takoder sam uvježbala elemente s različitim rekvizitima: vijača, obruč, traka, čunjevi, lopta...

Koje ritmičke elemente najviše voliš?

Obožavam vježbe s čunjevima, a posebno izbačaje i vrtnju.

Jesi li stekla nove prijatelje?

Svakako, vezuje nas zajednička ljubav prema ritmičkoj gimnastici. Najradije se družim s Enom i Bonitom iz Pule.

Razgovor vodile Elena Glavinić i Ornella Draguzet, V. razred

EKO-PATROLA „REBIĆI“

Dana 25. kolovoza 2006. godine osnovana je Eko-patrola Rebići na inicijativu učiteljice Bojane Manzin, uz pomoć djece iz sela Rebići te nekih roditelja. Predsjednice patrole su Ana Bariša i Nina Jelčić. Ostali članovi su: Luka Bariša, Stephani Jelčić, Karla Antić i Ivana Brunjak (sve učenici OŠ Barban), Alvaro Manzin, Bojana Manzin, Leonardo Manzin, Milorad Bariša, Alenka Bariša i Mariza Bariša.

Mi nastojimo održati čistoću našeg sela. Sadimo, okopavamo i zalijevamo cvijeće, kupimo smeće i bojimo kontejnere. Želimo da naše selo bude primjer čistoće.

Naš moto je: "Neka naše malo mesto bude blistavo i čisto."

Ana Bariša, V. razr.

27. siječnja

Obilježen je Dan sjećanja na holokaust i sprječavanje zločina protiv čovječnosti. U školskom je holu ureden pano prigodnim slikovnim materijalom i zapisima o tom tamnom razdoblju Drugog svjetskog rata. Naglasak smo između ostalih, stavili na djecu, kao žrtve strahovitih progona. Nasatovima povijesti učenici su se uključili u razgovor o „Dnevniku Anne Frank“ i njenom životu, o mladoj glumici Lei Deutsch; pričali smo kako se tako nešto više ne smije ponoviti, ali ni svijet ne smije zaboraviti holokaust, u kojem je živote izgubilo više milijuna ljudi, kao i nekoliko tisuća ljudi i iz naših krajeva.

Učenici su izrazili suočeće s nevinim žrtvama.

Marin i Danijela
14. veljače

Izložbom na panou u školskom holu obilježili smo Valentino.

Pano je svečano ukrašen prigodnim naslovom: „Što je vječna tajna? Ljubav.“, a ispod velikog crvenog naslova stavljeni su učenički radovi: pjesme, sastavi, ali i izreke poznatih mislilaca kao i slike cvijeća i razni humoristički savjeti za zaljubljene.

15. veljače

Učenici prvog razreda zajedno s učiteljicama posjetili su Istarsko narodno kazalište-Gradsko kazalište Pula kako bi pristupovali gradskom natjecanju „Lidrano“ 2006. Pjesma „Sanji i deštini“ učenice VIII. razreda Andree Vale kao literarni rad natjecat će se i na županijskom natjecanju. Emanuel Šarić, učenik 1. razreda recitirao je pjesmu Janka Crnjenice „Moji novi postoli“ i u velikoj konkurenциji plasirao se također na županijsko natjecanje „Lidrano“ 2006. koje će se održati u ožujku.

27. veljače - Maskenbal

U ponedjeljak, 27. veljače učenici razredne nastave maskirani su pratili nastavu što su s veseljem prihvatali. Tako im se omogućio odmak od klasičnog oblika nastave, a pod maskama su pisali i ispit.

Učionice i hodnici razredne i predmetne nastave prigodno su ukrašeni učeničkim radovima, šarenim ukrasima i maskama od papira i kartona. Nakon 4. školskog sata, od 11.30 do 12.00 sati učenici 5.-8. razreda maskirali su se u razredima i pripremali za veliko slavlje, maskenbal koji je održan u Društvenom domu. Najprije su učenici razredne nastave izveli kratak program, da bi se kasnije učenici 5.-8. razreda natjecali u različitim igrama koje su osmisili učitelji Sanja Knezović-Tomišić i Franjo Vitaljić. Najuspješnijima je ravnateljica podijelila nagrade. Zabava pod maskama nastavljena je uz ples i pjesmu, međutim zbog snježnog nevremena učenici su morali ranije otici kući.

Maskenbal su posjetili novinari „Glasa

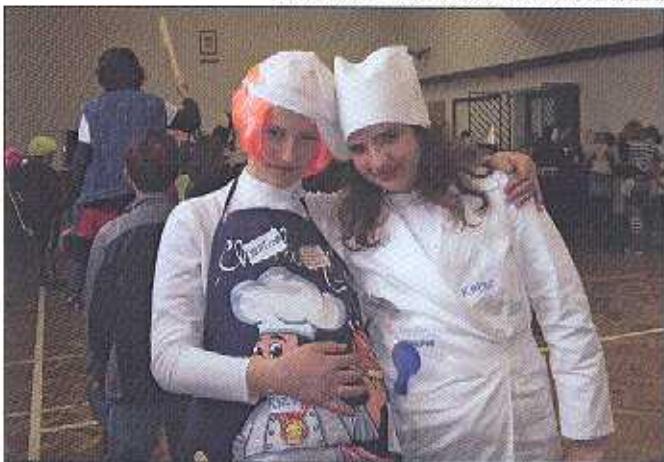
Istre“ i sljedeći dan objavili članak o tome.

Cjelogodišnja postava izložbe - 2006. god.

U staklenoj vitrini školskog hola učiteljica glazbene kulture je zajedno

s učenicima postavila malu izložbu u čast 250. godišnjice rođenja velikog europskog i svjetskog kompozitora Wolfganga Amadeusa Mozarta (1756.-1791).

Postavljeni su njegovi portreti, slika njegove rodne kuće, stranica „Requie“ itd.

Maskirane osmašice na maskenbalu

Maskirane osmašice na maskenbalu

Učenički rad

28. veljače

Na satu povijesti u VIII. razredu obilježili smo 85. godišnjicu Labinske republike. Pročitali smo članak iz novina o Labinskoj republici i njena 34 dana, kad su prije 85 godina, 2. ožujka, labinski rudaru preuzeli kovu - rudnik. Istaknuli smo važnost tog događaja koji se zajedno s Proštinskom bunom smatra prvim antifašističkim otporom u Europi.

6. ožujka - Susret s kazališnom i filmskom glumicom Marijom Kohn

Učenici 5. do 8. razreda okuili su se 7. školski sat u učionici matematike kako bi poslušali dramske monologe o hrvatskim narječjima koje je kazivala uspješna glumica Marija Kohn, rođena Dubrovkinja koja danas živi u Zagrebu. Vrlo bliskim kontaktom punim humora glumica se približila učenicima i izmamiла srdačne aplauze nekoliko puta tijekom svojih glumačkih izvedbi. Kazivala je zanljive doživljaje iz svoje mladosti, sa svojih putovanja i mnogobrojnih uloga u

Nastup Marije Kohn

filmovima i na kazališnim daskama.

U povodu Međunarodnog dana žena prigodno smo čuli sljedeći program: pripremila je ulogu Jele iz "Ekvinocija" Iva Vojnovića, ulogu Rože iz "Svoga tela gospodar" te ulogu Omakale iz "Grizule" Marina Držića. Glumica je interpretirala i čakavsku poeziju, "Morčića", Drage Gervaisa. Učenici su glumici postavljali različita pitanja i nagradili je dugotrajnim pljeskom.

8. ožujka - Međunarodni dan žena

U povodu Dana žena učenici 5. - 8. razreda i učitelji naše škole okupili su se sedmi školski sat u učionici matematike kako bi prigodno obilježili taj dan za koji su se učenici marljivo pripremali. Nakon pozdravne riječi, Dea i Danijela, učenice VII. razreda pročitale su osnovne povijesne podatke o obilježavanju Dana žena; Valentina Diminić recitirala je pjesmu Phila Bosmansa, "One su tako važne"; zbor je otpjevao pjesmu "Uspavanka"; Martina Ciceran recitirala je Tadijančevu pjesmu "Dugo u noć", u zimsku bijelu noć. U nastavku je Dea Kožljan na čakavici ispričala "Kako se je nikad živilo", a Marija Perčić intervju o životu istarske žene, Ana Perčić recitirala je pjesmu "Moja Mati" Mate Balote.

Učenici VIII. razreda Vedran Batel i Marija Perčić recitirali su ulomke iz Shakespeareove tragedije "Romea i Julije" (o ljubavi). Na kraju programa upućene su riječi zahvalnosti i čestitke svim ženama, majkama, sestrama, bakama, učiteljicama i svim djelatnicima naše škole.

U školskom holu uređena su dva panoa: prvi likovnim radovima, a

drugi podijeljen u nekoliko dijelova: psvečen Istarskoj ženi i majci, istaknutim ženama i sportašicama te kratkim povijesnim podatcima. Sve je ukrašeno slikama cvijeća i poezijom posvećenoj ženama.

Novinarka "Glasa Istre" bila je nazočna obilježavanju Međunarodnog dana žena u našoj školi.

21. ožujka

Na satovima povijesti obilježili smo Svjetski dan borbe protiv rasne diskriminacije (rasne, nacionalne i vjerske diskriminacije), odnosno ograničavanja ili onemogućavanja prava građanina, grupe ili naroda. Razgovarali smo o tome na primjerima trgovine crnim robljem u novom

vijeku te o progonima u 20. st. (rasni, vjerski, nacionalni)

22. ožujka - Svjetski dan voda

Glavni školski hol prigodno je ureden za prvi dan proljeća, 20. ožujka: slikama prirode i cvijeća te poezijom na standardnom jeziku i čakavskom rariječju uz veliki naslov: "Oj, pramaliće". Postavili smo i slikovne materijale vezane uz 22. ožujka, Svjetski blagdan voda, kao bogatstva čovjeka i prirode.

15. svibnja

Obilježili smo Majčin dan i Međunarodni dan obitelji.

U školskom holu priredili smo prigodnu izložbu učeničkih radova, fotografija, lirske pjesme i tekstova nastalih na satu hrvatskog jezika posvećenih majci i obitelji.

30. svibnja

Obilježili smo Dan škole. Zbog vremenskih neprilika (kiša) sportski je Dan škole održan u dvorani Društvenog doma gdje su učenici odigrali nogometne utakmice (dječaci) i odbjakaške utakmice (devojčice).

Svi su se djelatnici OŠ Barban na kraju okupili u školi na zajedničkom ručku (roštilju).

5. lipnja - Svjetski dan zaštite okoliša
8. lipnja - Svjetski dan oceana

Glavni pano u školskom holu prigodno je ureden i ukrašen

fotografijama i napisima na temu zaštite okoliša i oceana čiji se dan obilježava u cijelom svijetu početkom lipnja.

13. lipnja

Svečano smo obilježili završetak nastavne godine, priredbom u Društvenom domu u 11 sati. Nastupio je školski zbor i članovi Literarno-recitatorske družine.

16. lipnja

Djelatnici škole i osoblje iz Općine organizirano su školskim autobusom „Autotransa“ krenuli na jednodnevni izlet po Istri. Posjetili su Kotle, Hurn, Grožnjan i Poreč.

23. lipnja

U holu nove školske zgrade svečano je ispraćena generacija osmaša 2005./2006. Prisutnima su se obratili ravnateljica škole i načelnik Općine Denis Kontošić. Nakon toga je uslijedila podjela svjedodžbi i darova te učenički „Vrabac“ i zahvala razrednici Dušanki Trišović.

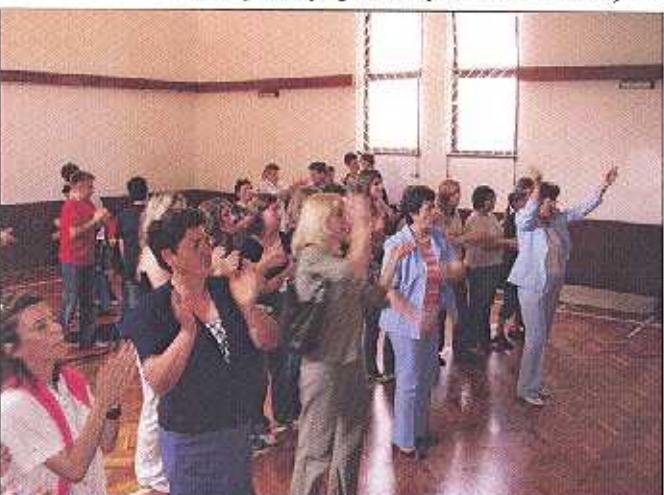
Trišović.

U holu je organiziran domjenak za učenike i njihove roditelje koji su razgledali školu koja je tim Danom osmaša otvorena.

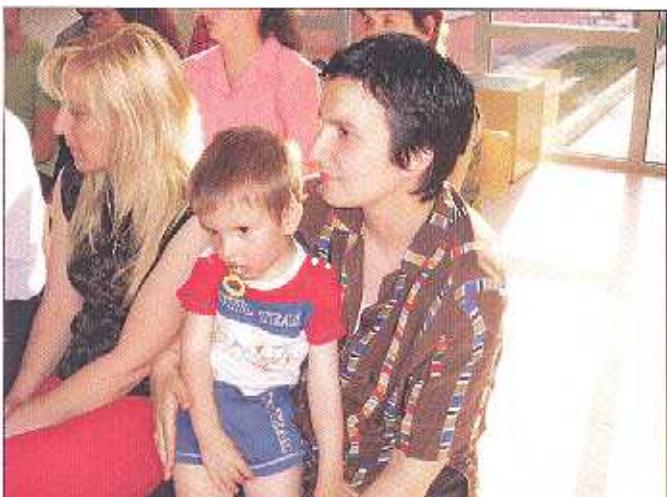
Dan osmaša nastavljen je slavljem i večerom za učenike i učitelje u Pavlićima.

Prošlogodišnja generacija osmaša s učiteljima

Gotova je školska godina

Učiteljica Lada sa sinom

Učiteljica Manuela i pedagoginja Marina

ŠKOLSKA 2006./2007. GODINA - VIJESTI

Nova smo školska godina započeli 4. rujna 2006 godine. Bio je to dan za pamćenje. Šarenilo i uzbudjenje u novom školskom holu. Ushicieni učenici, sretni učitelji. Nakon pozdravne riječi ravnateljice uslijedilo je fotografiranje, a zatim su razrednici odveli svoje učenike u razrdne odjelte potom u razgled škole. Poslije nastave svi smo se počastili kolačima i sokom, a nakon toga uslijedio je svečani prijem prvašića uz kulturno-umjetnički program i čašće.

Kulturna djelatnost

4. rujna

Prvi dan nastave u novoj školskoj zgradisvećano je obilježen prijemom učenika u školskom holu uz kasniji prijem prvašića i njihovih roditelja.

29. rujna

Sudjelovali smo na Susretima na Dragom kamenu u Raklju. Obišli smo muzej Mije Mirkovića-

Mate Balote, njegov grob na mjesnom groblju i zatim sa mnogim učenicima iz cijele Istre i Rijeke krenuli stazama romana "Tijesna zemlja" do

crkvice sv. Agnije u starom Raklju.

19. listopada

Obilježili smo Dan jabuka. Svi su učenici blagovali kompot i kolače od jabuka.

26.-27. listopada

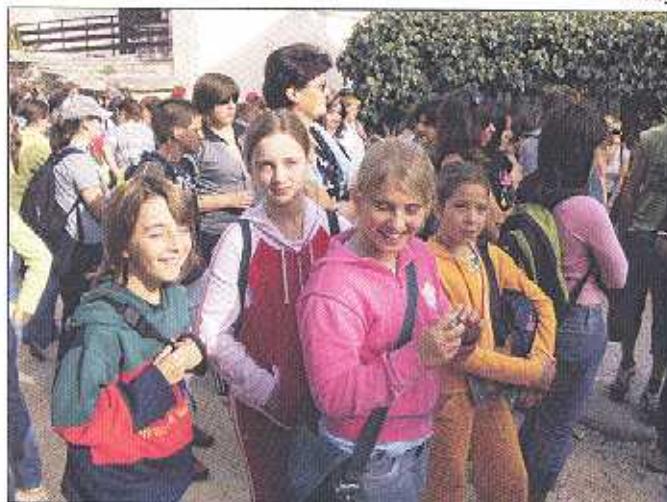
Obilježili smo Dane kruha - Dane zahvalnosti za plodove zemlje. Učenici su nekoliko dana pripremali kruh i kolače koje su izložili na svečanim stolovima u školskom holu. Prigodan kratki program zabilježila je i novinarka „Glasa Istre“

Dan kruha u školskom holu

Blagdansko ozračje u školskom holu

Pred rođnom kućom Mate Balote

U školskom holu 4. rujna

1. prosinca

Učenici su pogledali plesnu predstavu „LINKtočkaCOM“ baletnog studija „Zaro“ iz Pule. Predstava je održana u školskoj dvorani.

6. prosinca

Obilježili smo blagdan sv. Nikole, zaštitnika općine i župe Barban. U poslijepodnevnim satima učenici su nastupili na sjednici Općinskog vijeća.

PUTOVANJA, IZLETI I POSJETE

11. travnja

Učenici VI.-VIII. razreda zajedno s tri učiteljice i pedagoginjom posjetili su riječko kazalište Ivan plameniti Zajc i pogledali operu W. A. Mozarta „Così fan tutte“. Opera je počela u 19 sati, a učenike je prevozio školski autobus.

Sljedećeg dana u jutarnjim satima učenici su razgledavali grad Varaždin i Mariju Bistricu gdje su ručali i razgledavali svetište. U poslijepodnevnim satima posjetili su Donju i Gornju Stubicu (Muzej Seljačke bune i Gupčevu lipu).

Učenici su se vratili u Barban u večernjim satima.

„goljaš“ u izvedbi Dramskog studija INK. (s početkom u 11 sati). Prema postojećem rasporedu rada realizirana su prva dva školska sata te je nakon marenđe školski autobus krenuo za Pulu.

Predstava je završila u 12 sati i učenici su se školskim autobusom vratili u Barban.

30. i 31. travnja

Učenici petog i šestog razreda u pratnji svojih razrednica otišli su na dvodnevnu stručnu ekskurziju „Upoznajmo sjevernu Hrvatsku“.

Prvog dana posjetili su Kumrovec i Krapinu gdje su razgledavali muzej i obišli poznat arheološki lokalitet Hušnjakovo brdo. U Krapini su učenici ručali i zatim krenuli prema Trakošćanu i u poslijepodnevnim satima razgledavali dvorac. Navečer su učenici smješteni u hotel „Turist“ u Varaždinu, otišli na večeru i u diskoteku.

28.-31. travnja - Stručna ekskurzija VII. i VIII. razreda - južna Dalmacija

Višednevnoj ekskurziji pridružili su se učenici OŠ Divšići, a učenike su pratile razrednice i pedagog. Posjetili su Zadar, Trogir, Split, Dubrovnik i Korčulu.

31. svibnja

Učenici V.-VIII. razreda posjetili su Istarsko narodno kazalište Pula, gdje su prisustvovali izvedbi predstave „Putevima gla-

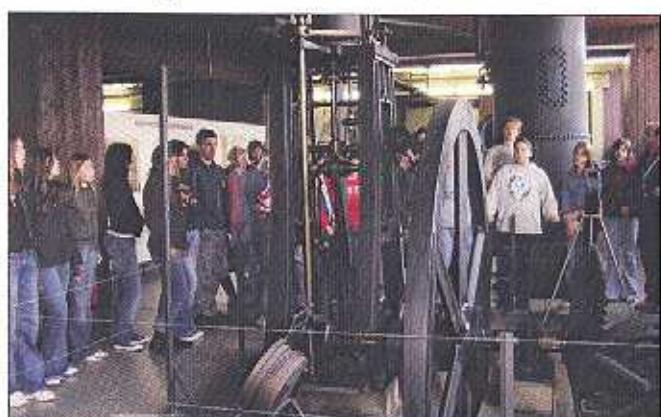
9. studenog

Učenici I., II. i III. razreda posjetili su pazinsku gradsku knjižnicu i čitaonicu gdje su u dvije grupe izradivali svoje grbove i grbovnice uz pomoć pazinskog novinara Mirjana Rimanića. Zatim su u pazinskom Etnografskom i Gradskom muzeju razgledali stalni postav i sudjelovali utkalačkoj radionici. Rad na tkalačkom stanu pokazao im je gosp. Ivan Vošćan.

Učenici IV.-VIII. razreda isti su dan posjetili velesajamske izložbe u Zagrebu (INFO, Interliber, Educa plus) te Tehnički muzej i Planetarij.

Naši učenici slušaju morske orgulje u Zadru

Posjet Tehničkom muzeju

Na Gospinom otoku, Solin

Niži razredi u pazinskoj knjižnici

Natjecanja

I ove je godine veliki broj učenika viših razreda sudjelovalo na međunarodnom matematičkom natjecanju „Klokan bez granica“ (16. ožujka 2006.) koji se u cijelom svijetu održava istog dana s početkom u podne.

U veljači 2006. ekipa od 4 učenika naše škole (Tea Prhat, VII. razr., Valentina Dminić, VII. razr., Marija Perčić, VIII. razr. i Kristina Juričić, VIII. razr.) sudjelovala je na Vjerouaučnoj olimpijadi.

Na gradskom/općinskom natjecanju znanja iz matematike u OŠ Giuseppina Martinuzzi, Pula uspješno su sudjelovali Ivana Batel, VI. razr. i Mauro Kalčić, VII. razr.

Na natjecanju znanja iz geografije (gradski nivo) sudjelovali su učenici Matko Ljubić, VI. razr. i Tea Prhat, VII. razr.

10. ožujka

Učenici prvog razreda zajedno s nekoliko učenica i učenika sedmog i osmog razreda prisustvovali su završnici, Lidrano 2006. koje je održano u pulskom Domu oružanih snaga.

Našu je školu predstavljao Emanuel Šarić, učenik I. razreda, recitirajući pjesmu Janka Crljenice „Moji novi pastoli“.

11. lipnja

Naši su učenici sudjelovali na 38. Saboru čakavskog pjesništva u Žminju. Učenice (Sara Grigorinić, Tamara Batel, Lara Biljuh, Luana Camlić i Andrea Vale) je pratila mentorica Katica Špada, učiteljica hrvatskog jezika. Prva nagrada čakavskog pjesništva pripala je učenici V. razreda, Sari Grigorinić, koja je napisala pjesmu

„Fameja ud oblaki“. Druga nagrada pripala je učenici VIII. razreda, Andrei Vale za pjesmu „Sanji i deštini“.

Odabrane pjesme koje su ušle u uži izbor, i ove su godine uvrštene u knjigu „Kako ča slaje zvoni va Žminje 2006.“

Povjerenstvo za recitacije dodijelilo je i nekoliko utješnih nagrada; tako je nagrađen i učenik I. razreda, Emanuel Šarić za recitaciju „Moji novi pastoli“ (voditeljice Beti Radola i Gordana Kožljan-Grigorinić).

Mladim se pjesnicima i recitatorima obratio i gost ovogodišnjeg Sabora Milan Rakovac koji je posebno pohvalio kvalitetne barbarske čakavčice, a takve su pohvale stizale sa svih strana.

Emanuel Šarić recitira

Tkalački stan u pazinskom muzeju

Na Čakavskom saboru u Žminju

Izvanučionička nastava matematike

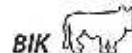
PRSTENAC

ZVJEZDANI PRSTEN(HVAT)

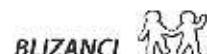
Cure: Više ćeš slušati glazbu, a manje pratiti modu. Ovaj mjesec nećeš biti baš omiljena profesorima, ali će ti ocjene biti super. Princa na bijelom konju nema na vidiku, ali ima dosta „konja“ oko tebe koji misle da su prinčevi.

Dečki: U društvu je sve dobro ako ih slušaš i pratiš njihovo ponašanje. Profesori će ovog mjeseca biti blagi, ali pošto si trenutno u oblacima, ocjen će ipak imati silaznu putanju. A što ćeš? Naći ćeš svoju princezu, ali te ona neće primjećivati (za sada).

Cure: Tko to u tvojoj obitelji pjeva „Pusti, pusti modu!“ i ima glavobolju. Daj se malo smiri, u novčaniku je propuh. U imeniku nećeš imati jedinica, ali nećeš biti ni petica. Predstoji ti zanimljivo putovanje na kojem ćeš upoznati novu simpatiju. Zgrabi priliku i čvrsto je drži!

Dečki: Cijeli će mjesec obilježiti plime i oseke. Malo glatko, ma malo grbavo, malo preveselo, pa malo pretužno. U školi zimsko sivilni s tek pokojim bljeskom šarenila (u imeniku). Oduševit ćeš svoju „princezu“, ali će ti netko blizak uništiti čaroliju. Čuvaj se rogova iza leđa!

Cure: Cijeli će ti mjesec biti mutan. Bit će glavobolja. Ocjene svakakve pa nikakve. A i on te više ne primjećuje. Uzalud bacaš ljubavne pecaljke, ništa ne pali. Već se zapalio za tvoju najbolju prijateljicu. Okreni se na drugu stranu.

Dečki: Cure zuje oko tebe pa jadan ne znaš kamo da gledaš. Moraš se odlučiti jer ćeš tresnuti sa svih stolica na kojima sjediš. A to će tek biti tresak! U školi pitam se pitam koji te učitelj još voli nakon svih kikseva, mumutanja, izvlačenja i provlačenja. Što ćeš sad? Misli, misli, brzo, brzo jer si na rubu ponora.

RAK

Cure: Na sreću, tvoju i maminu, pročitala si lektiru i na školskom satu sigurno ćeš zablistati, a učiteljica će zinuti. Takvu te još nije upoznala. U ljubavi ćeš blistati i sve će biti ružičasto u prenježnim oblacima na lakinim krilima sreće i zanosa. Pazi da se previše ne zaneseš, jer bi se mogla i spotaknuti na neku skrivenu prepreku (koja je to od tvojih cura).

Dečki: Tvoje će ocjene u imeniku skakati gore dolje, ekstremno. Roditelji će poširiti pa će se tvoji izlasci s prijateljima radikalno stanjiti. Cure će se vrtjeti oko tebe, ali ona koja je tebe zavrtjela, vrti se oko nekog drugog. Možda da pokušaš promijeniti stav i praviti se hladan i nezainteresiran. To uvijek pali; nadam se.

LAV

Cure: Ovog mjeseca nećeš se posebno isticati u praćenju modnih trendova, no kao prava lavica ti ćeš se kod mame i tate pokušati izboriti za bolje krpice. U školi sve sjajno i bajno, ocjene cvjetaju, prijateljstva su poticajna, a steći ćeš i nove obožavatelje. Pitaš se pitaš kako da zaokupiš pažnju onog simpa malog slatkog. Sladi je od čokolade, ali ako budeš uporna i lukava, uspijet ćeš. Pazi samo da nekoga ne povrijediš.

Dečki: Veći dio mjeseca provest ćeš na svježem zraku baveći se sportom, ali pazi da zbog toga ne pate tvoje ocjene. Budi oprezan s curama da ne postaneš meta ogovaranja. Moraš biti iskren i dosljedan. Između učenja, škole i kućnih obaveza opusti se nekim novim hobijem.

DJEVICA

Cure: Pola će ti mjeseca pobjeći u razmišljanju o osvježenju garderobe, ali ti to neće pomoći. Mama i tata čvrsto će zatvoriti novčanik jer imaju daleko važnijih troškova. Moraš ih razumjeti. Zaljubljiva si kao i obično pa ćeš opet imati novu simpatiju. Čuvaj se neiskrenih prijatelja i loših savjeta. Nemoj zaboraviti zašto si u školi.

Dečki: Ovog ćeš mjeseca, ovako parmetan kako jesi, shvatiti vrijednost pravog prijateljstva. U školi kao i

obično malo osrednje pa malo super, ali bez većih padova. U tvom malom životu prohujat će poput vihora prava dečka ljubav.

VAGA

Cure: Ovog ćeš mjeseca biti u top formi. Čak će ti i škola koja ti je pomalo mrska postati zabava, a zadaća koju si dosad rješavala 24 sata postat će pravi mačji kašalj. To će ti dati tako puno vremena za sebe, frendove i možda dečka.

Dečki: Ovaj ti mjesec zvijezde nećeš biti naklonjene, nećeš ti ići niti u školi, a niti sa curama. I kakda pomisliš dajesvecrno i dasuti svelađe potonule božica sreće će ti se nasmiješiti. Shvatit ćeš da ona koju svakodnevno srećeš na školskim hodnicima jeste posebna, da ima najljepše oči i najljepši osmjeh. Možda i ona tako misli o tebi.

ŠKORPION

Cure: Raduj se, raduj! Osmijeh od uha do uha, sreća ti se smiješi! Popravit ćeš ocjene, bit ćeš super raspoložena, u obitelji sve u redu. No, u ljubavi nešto drugačije. Neće sve teći kako si očekivala, bit će razočaranja i suza, ali i tu poslije kiše dolazi sunce. Sunce će prosvijetliti iz nečijih prekrasnih očiju. Bit ćeš očarana.

Dečki: Unatoč problemima u školi osjećat ćeš se super. Ne slušaj zadirkivanja prijatelja na račun tvojih simpatija i malih ljubavi. Budi čvrst i dosljedan u svojim odlukama. To će ti donijeti popularnost u društvu, a i učitelji će te drukčije gledati.

STRIJELAC

Cure: Misliš da si napokon upoznala pravoga koji ti odgovara u svakom pogledu pa će ti ovo biti lijep mjesec. Učini ga još ljepšim tako da se ne samo katkad prisjetiš da moraš učiti i biti spremna za testove i ispitivanja. Neka ti glava ne bude samo ukras i neka se i mama i tata ponose tvojim školskim uspjehom. I razrednica će biti presretna što si konačno zablistala.

Dečki: U ovom će te mjesecu sustići tvoja brzopletost i površnost pa će sve rupe u tvom znanju zinuti kao ogromne crne rupetine. Jadan ti što ćeš sad. Jedino što ti preostaje – zagrij stolicu do usljanja. U ljubavi sve cvate

pa će tako i u ovom mjesecu biti.

JARAC

Cure: I u ovom ćeš mjesecu biti svojeglava kao i obično. Ne slušaj razredne traćerice jer će ti jedna od njih dignuti tlak u nebesa. Pokušaj osati mirna, čak i kad bi joj najradnije „popravila“ frizuru. U ljubavi ti treba još malo strpljenja da bi uspjela u svom „osvajačkom“ pohodu. Nemoj se doslovce držati izreke da su u ratu i ljubavi sva sredstva dozvoljena jer ćeš potpuno izgubiti kompas. To važi ponajprije za ocjene.

Dečki: U ovom ćeš mjesecu biti svadljiviji nego obično pa pazi da ne bude „što na umu to na drumu“ jer bi ti se moglo obiti o glavu. Konačno si počeo ozbiljno učiti na radost svojih učitelja i razrednika, a posebno mame što je s tobom dugo muku mučila. Misliš li steci naklonost one male plave, ipak se malo uozbilji i upristoji.

VODENJAK

Cure: U ovom mjesecu pred tobom neće biti puno prepreka, ali shopping buuu! Misliš da ćeš u školi dobivati samo petice, ali bit će i drugih ocjena. Saznat ćeš da ona tvoja ljubav nije baš bila na prvi pogled, ali se i stim saznanjem može živjeti. Čuvaj se loših savjeta i lažnih prijatelja.

Dečki: Neki od tvojih jako maštovitih prijatelja rastrubit će po školi da si ponekad nepristojan u društvu cura. Joj! To ti neće pomoći u osvajanju tvoje nove simpatije. Nemoj se zamjeriti svojim učiteljima nemarnošću i glupim ispadima. Mogao bi biti oprezniji u obiteljskim odnosima.

RIBE

Cure: Nisi ni sanjala da će ti se netko takav svidjeti, no sada ga ne bi mijenjala nizašto. Dok budeš učila tvoji će roditelji biti silno oduševljeni ugodnom promjenom. Cijeli će ti mjesec biti više – manje sasvim solidan. Morala bi pod hitno stomatologu jer ćeš požaliti.

Dečki: Umjesto školskog gradiva samo ćeš o njoj misliti. Divno je biti zaljubljen, no njoj ćeš se vlže sviđati budeš li učio. Neka u obitelji bude onako kako kažu mama i tata.

NIKOLA TESLA ZNANSTVENIK 21. STOLJEĆA

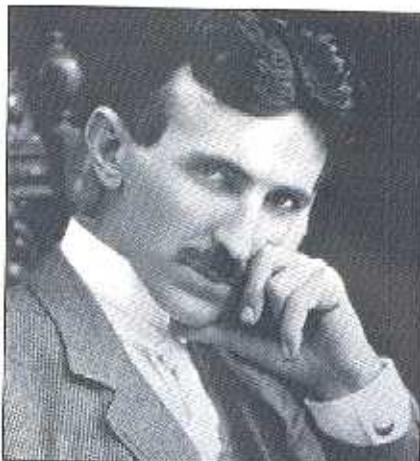
Nikola Tesla rođen je 10. srpnja 1856. u ličkom selu Smiljanu. Umro je 7. siječnja 1943. u krajnjoj bijedi u hotelu u New Yorku u sobi 3327; imao je 86 godina. Postao je znanstvenik svjetskoga glasa, nedovoljno priznat i neshvaćen u svoje vrijeme. Osim otkrića motora za izmjeničnu struju, zavojnice, bežičnog prijenosa moramo istaknuti i nepriznate izume tog genijalca.

-Ciklotron – Ernest Orlando dobio Nobelovu nagradu za ciklotron, uređaj za razbijanje atoma.

Tesline žarulje s ugljenom krunicom bilje autentični prethodnik tog uređaja. Bez Tesline zavojnice od 500 000 volti strojevi za razbijanje atoma nikada ne bi proradili.

- X-zrake – Rontgen je objavio svoje otkriće x-zraka u prosincu 1895. Tesla mu je odmah poslao svoje slike mobičnih sjenki, a otkrivač ga je zamolio da mu pokaže način kako je došao do njih.

- Kozmičke zrake – nakon 30 godina dr. Robert A. Millikan ponovno

otkrio Tesline kozmičke zrake

- Elektronski mikroskop – zasluge je pokupio Vladimir R. Zworykin

- Računalo – Teslini patent iz 1903.

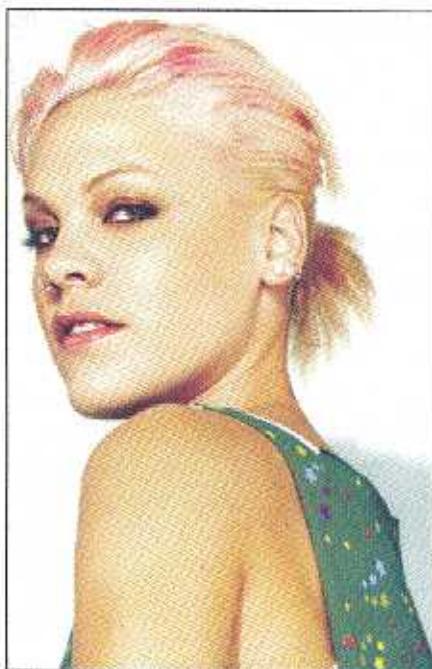
- Radar – izum se pripisao Robertu A. Watsonu-Wattu tek 1935. godine

- Okomito uzljetanje – Couvairi Lockheed počeli su rad na konstrukciji letjelica koje su se vjerno oslanjale na Tesline nacrte.

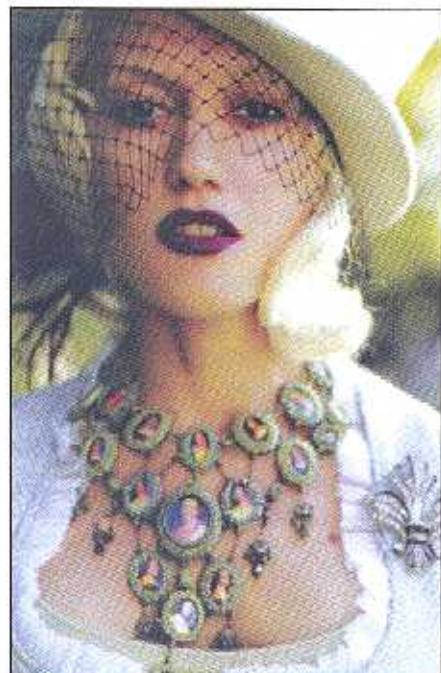
NOVOSTI IZ SVIJETA**GLAZBE I FILMA**

Prošle godine se u glazbi mnogo toga promjenilo. Poznata grupa „The Black Eyed Peas“ se raspala zbog odlaska pjevačice Fergie koja je krenula započeti solističku karijeru. Zasad joj jako dobro ide. Ne smijemo izostaviti ni „The Pussycat Dolls“ koje se svojim hitovima uspinju na vrhove ljestvica. Grupa se ne raspada, ali bi mogla jer se neke članice bune zbog toga što se u medijima najčešće pojavljuje pjevačica Nicole koja je isto krenula u solističke vode. Grupa „Sugababes“ je izgubila jednu članicu, ali su brzo našle zamjenu i nastavile s uspješnom karijerom. Od solista se posebno ističu Beyoncé i Shakira. Beyoncé je svojim hitovima „Deja vu“ i „Irreplaceable“ zavladala top ljestvicama, a ni Shakira pjesmom „Illegal“ ne posustaje. Christina Aguilera ima novi album „Back to basics“ na kojem se nalaze pjesme „Ain't no other man“ i „Hurt“ u kojima Christina pjeva najbolje što može i ističe kvalitetu

ove godine, a da se počnu nabrajati sve odlične grupe, pjesme i pjevači ne bi stalo na ovu stranicu.

Ksenija Kvaranta, VII. razr.

svog glasa. Moramo spomenuti i Pink koja je u Zagrebu održala koncert i sa svojom pjesmom „U + Ur hand“ osvojila obožavatelje diljem cijelog svijeta. Ovo su samo neke od novosti u svijetu glazbe, jer još mnogo toga se dogodilo

NOVI BOND U FILMU**„CASINO ROYALE“**

I prije nego što je novi, dvadeset prvi film serijala o Jamesu Bondu prikazan svjetskoj javnosti, poznavateljima filma bilo je jasno da će novi nastavak biti početak novog poglavljaju u povijesti filma.

Nakon nekoliko desetljeća, „Casino Royale“ je značio povratak književnoj stečevini oca Iana Fleminga, točnije njegovom prvom romanu o bondu iz 1953. godine. Osim toga, agenta 007 u „Casino Royale“ utjelovljuje novi glumac, plavokosi Daniel Craig, nasljednik Pierca Brosnana.

Dvadeset prvi bondiane je vjerojatno najradikalniji zaokret koji je serijal ikad doživio. Novi Bondov film, naime, prav je i tvrdokorni akcijski film, mnogo izravniji i grublji od i jednog prethodnika. Ovo je Bond

Bond fizičke akcije, trke i krvi. Da nešto „nije u redu“ s novim Bondom, gledatelj shvaća već u prvoj sceni koja je crno-bijela. Središnji obračun dva antagonistika ne uključuje prometala, letjelice i high-tech domišljatosti, nego

se sastoji od jedne velike partije pokera u crnogorskom (!) kasinu, tijekom koje su na stolu stotine milijuna. U novoj pustolovini Bond će biti mučen, dvaput premlaćen, a najveći će dio filma provesti temeljito izgreban. Craigov Bond posve je drukčiji nego i jedan u posljednjih trideset godina, a sličan je možda jedino Seanu Conneryju. Doba Bondove besprijeckorne klase su prošla. Novi Bond je niskog podrijetla, ne zna nepogrešivo odabrati smoking ni piće. On je antipatični testosteronski nitkov. U jednom od „crnogorskih“ prizora barmen pita Bonda vječno pitanje želi li martini miješan ili šejkan. Ovaj ga prezirivo pogleda i pita: „Izgledam li kao netko koga je briga?“. Novi Bond ima glavu i rep. U priči se nećete pogubiti, niti na polovici osjetiti kako vas zapravo nije briga. „Casino Royale“ je Bond za klasičare – naprosto, dobro napravljen akcijski film.

Pripremio: Antonio Brunjak, VIII. razr.

MODNI KUTAK

Što je in?

Moda je jednostavno bila neizbjegna za naš list, zato smo za vas pripremili modne trikove, raznorazne kombinacije slavnih osoba, loše i dobre, što se ove zime nosi, obavezni modni detalji za trendsettere i ostale modne zanimljivosti. Bit će tu najbolje kombinacije za školu koje će Vas inspirirati ili pomoći kad ne znate šta biste sutra odjenuli za školu. A za one koji vole visoku modu, imaju priliku pogledati i pročitati kakve dizajnove modeli nose na pistama i što je ove zime najpoželjnije imati od garderobe.

Dolaskom zime vrijeme je i za obnovu zimske odjeće. Pametno nekoliko odabranih komada i osvježiti ćete svoju staru odjeću. Te ćete iste stvari ponosno nositi školskim hodnicima, pokazati da ste originalni i tko zna, možda uvesti nove trendove.

Lijepo skrojene hlače, posebno traperice, dio su odjeće koji je osobito važan jer spadaju u bilo kakve kombinacije i prigode, a uz to rezultat je više nego uspješan. Ako ne pripadate kategoriji trendsetterica čiji su „must have“ u garderobi ovosezonski hit superuske, „skinny traperice“ koje stoje samo supervitklim curama, onda vam savjetujemo da ih jednostavno prekrižite i to bez imalo grižnje

savjesti.

Modni dizajneri su za zimu predložili puno laskavije modele

traperica, vrlo širokih nogavica i udobnog kroja koje pristaju zaista svima, a posebno curama s oblinama. Isti takav kroj nezaobilazan je kad su u pitanju zimske hlače od tvida.

Nova modna zima na prvi pogled djeluje pomalo deprimirajuće, boje su tamne i zagasite, prave zimske, gdje superiorno vladaju crna i siva, dok malo svjetla u tu skromnu paletu ipak unose u prvom redu šareni karirani uzorci i crvena boja. Modni dizajneri najavili su povratak „military stila“, revival 80-ih, kao i odjeću u slojevima te puno pletenine.

Dakle, boje koje će prevladavati ove zime su sve nijanse sive i najlegantnija od svih boja – crna. Ove zime sve bi trebalo biti crno: jakne, hlače, kaputi, majice, suknje, torbe i cipele.

Malo „optimističniji“ kreatori crnu su ipak zamjenili sivom, no dojam nije bitno drugačiji. Osim toga, tu je i zlatna boja koja ponosno sjaji na torbicama i remenju i tako donosi dašak osvježenja i glamura.

Što je out?

Previše modnih dodataka, jer s dolaskom hladnijih dana možete slobodno većinu svog nakita spremiti za neka bolja, toplijia vremena. Sada je vrijeme za isključivo jedan, ali veoma upadljiv i divljenja vrijedan komad nakita, bio to jedan veliki metalni lančić, narukvica, naušnice ili možda upečatljiv prsten.

Super niske hlače polako, ali sigurno postaju nešto što treba izbjegavati. Koliko su bile nepraktične, nije potrebno posebno naglašavati, posebno pri saginjanju. U modu se ponovo vraća viši struk, dok neki dizajneri odlaze i u ekstremne visine (što se struka tiče). Mi ipak preporučujemo klasičan niži ili srednje nizak struk jer je udoban, praktičan i ponovno moderan.

Darić Broškar, VII. razr.

PRSTENAC

VESELE STRANICE

Da bi dobio rješenje ispunjalke, slova dva put potcrta napiši na prazne crte.

Hrvatske

Najpoznatiji nacionalni park u Lici _____
Dva najveća poluotoka u Hrvatskoj su Pelješac i _____
Najveća planina u Hrvatskoj je _____
Mirna, Cetina, Zrmanja su _____
Brač, Krk, Hvar, Korčula su _____
Najviša planina u Hrvatskoj je _____
Po uzgoju mandarina pozata je dolina rijeke _____
Nacionalni park Mljet nalazi se na otoku _____
Otok poznat po siru i čipki zove se _____
Poznati turistički grad blizu Rijeke je _____
Grad u kojemu se nalazi Poljud je _____
Jadransko _____

VICEVI

Zašto je dinosaurus prešao preko rijeke?

- Jer cesta još nije bila izumljena

Muška svijeće ženskoj: "Noćas
izgaram iz ljubavi prema tebi."

Zvonko pita doktora: "Ima li taj lijek
koji uzimam neke loše nuspojave?"
- Ima! Sutra opet moraš u školu.

Škola je već uvelike počela kad učitelj
zapita Tonija: "Reci mi, koliko ima
učenika u našem razredu?"

- "29"
- "Neće biti. Imamo 30, ali jedan je
uvijek na zahodu."

"Ivice, dokaži nam da je zemlja
okrugla"

- "Gospodine učitelju, ali ja to nikad
nisam ni tvrdio!"

Fakultet

Što je Mujo učinio nakon što je
završio Ekonomski fakultet?

- Prebacio je skelu na Pravni!

Andeli

- Mama, lete li andeli? - upita mali
Ivica.
- Naravno da lete - odgovori mama.
Na to doda Ivica:
- Sinoć sam čuo kako je tata našoj no-
voj kućnoj pomoćnici rekao "andele"!
Kad će ona poletjeti?
- Odmah sutra, dušo. - odgovori
mama

Šapuće se, šapuće (povjerljivo):

... da A. B. šverca lektire po 5 kuna
... da I. B. financijski uzdržava služavo biće u muškom WC-u
... da S. U. u privatnom životu pohađa satove baleta
... da su se pojedini učenici viših razreda pridružili Jehovinim svjedocima
... da su učenici 8. razreda održali reviju muških gaća u ženskoj svlačionici
... da je B. C. provalio u računalni sustav škole i otkrio zašto učitelji ponekad
napuštaju nastavu - idu gledati crtiće!!!
... da su ipak svi ovi tračevi samo tračevi!

Zanimljivosti

Opna balona sapunice deset tisuća
puta tanja je od vlasni kose.

U Japanu se prosječno registrira 4 do 5
blagih zemljotresa dnevno; katastrofalni
nailaze svakih 6 ili 7 godina.

Najviši postojeći vulkan Aconcagua
u Argentini (6960 metara) ujedno je i
najviši vrh Anda.

U srednjem vijeku vjerovalo se da je
srce centar za inteligenciju.

U 17. stoljeću u Rusiji je kazna za
pušenje bila - šibanje, a ako ni tako oštra
kazna nije pomogla, pušač je bio osuđen
na smrt.

U indijskom svetom gradu Benaresu
postoji statua Bude s osamnaest glava i
dvije i pol tisuće ruku.

U jednoj sekundi Sunce odaje više
energije nego što je čovjek iskoristio od
početka civilizacije do danas.

U planini se ljudski glas, ako je
povoljan vjetar, može čuti i na udaljenosti
od jednog kilometra, crkveno zvona na
pet, a grmljavina čak na 35 kilometara.

Veliki skladatelj Ludwig van
Beethoven (1770-1827) jednoga je dana
prije navršene tridesete godine s užasom
ustanovio da počinje gubitki sluh, a u 44.
godini nije čuo ni zvuk glasovira kada bi
ga sam svirao. Unatoč tome, neprestano
je skladao i stvarao besmrtna djela.

Nekadašnja izvrsna austrijska
skijašica Anne Marie Proell u 16. godini
za samo mjesec dana narasla punih 11
centimetara.

Knjige su u Njemačkoj prije nego što
je Guttenberg izumio tiskarski stroj bile

pisane, dakako, rukom, pa su zbog velike
vrijednosti u knjižnicama bile vezane za
stolove debelim lancima.

Glodavac činčila, poznat po
skupocjenomkrznu, živi u nepristupačnim
zonama Anda u Peruu na nadmorskoj
visini od 4000 metara.

Slon samo u surli ima 40 000 mišića.

Jato od četrdesetak milijardi
skakavaca, kakvo se često javlja u Africi,
u samo jednom danu uništi sve zeleno u
pojasu od oko 1000 četvornih kilometara;
hranu koja bi bila dovoljna da nahrani
pola milijuna ljudi kroz cijelu godinu.

Pčela može leteti prenositi i 300 puta
veći teret od vlastite tjelesne težine.

47. godine prije Krista car Klaudije je
izumio tri nova slova i dodao ih abecedi;
ideja je bila carska, ali ipak ga nije
nadživjela.

PSIHOTEST: SIMBOLI TI OTKRIVAJU LJUBAVNU SREĆU

1. Koji bi od ovih predmeta poklonila kao znak ljubavi?

- Plišano srce
- Omiljeni CD
- Najdražu čokoladu

2. Kakvi ti se dečki svidaju?

- Crnokosi
- Plavokosi
- Smedokosi

3. Kada bi mogla birati, u kojemu bi gradu najradije živjela?

- Ateni
- Londonu
- Tokiju

4. Koji ti je od navedenih filmova najdraži?

- Titanic
- Volim te budalo mala
- Prljavi ples

5. Koji ti je od navedenih najdraži lik iz crtića?

- Tweety
- Pepeljuga
- Micky Mouse

- Romantičarku poput tebe, uvijek spremnu na sanjarenje i maštanje očekuju zanimljivi događaji
- Cure poput tebe trebalo bi se malo više potruditi oko ostvarenja svojih ciljeva
- Nisi poput cura koje vole maštati, sanjariti i zamišljati život poput romantičnog filma

REBUSI

SKI

LUEK
OVITO

NJE

G V

1						7
5					6	
	8			10		
		13	14			
			12	11		
	8				7	
4						3

Od 1 do 2. Lakoatletska disciplina u kojoj se duljina skoka postiže u tri odskoka; 2. do 3. Naprava za upravljanje brodom; 3. do 4. Odličan učenik; 4. do 5. Njime crtamo kružnice; 5. do 6. Najopsežnije književno djelo; 6. do 7. Strana svijeta; 7. do 8. Domaća pernata životinja; 8. do 9. Postolareva alatka za bušenje dna; 9. do 10. Ponovo; 10. do 11. Stablika vinove loze; 11. do 12. Deset puta deser; 12. do 13. Znak za element molibden; 13. do 14. Kravljia abeceda

Slova u dijagonali od 1 do 3 daju ime gradića u Banovinim u doline Gline, poznatog termalnog lječilišta.

OSMOSMJERKA

D	K	A	R	A	N	O
A	A	A	A	A	A	R
J	N	A	Š	I	C	E
I	T	I	A	A	N	A
T	A	K	N	A	U	N
S	D	A	K	A	J	A
A	V	A	N	A	R	V
N	T	E	R	E	T	I
I	S	A	N	J	A	M
D	I	N	O	S	A	N

KAIRO
NAKIT
SANJA
SAN
CRN
KAT
ONA
NIN
KAD
CAR
DINASTIJA
KANTA
KARAN
RAŠA
ENA
AVA
ANA
TERETI
NAŠICE
IVANA
DINO
ERO
KAJA

U SRCU TVOJIN DA MOREN BIT

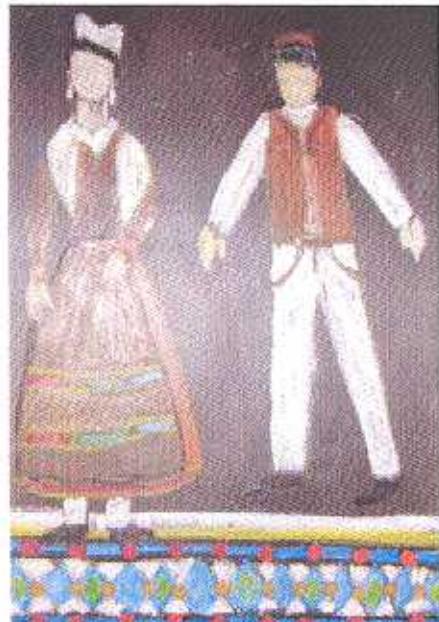
POSLUHNI

Mali moj
da samo znaš
ča bin volila
s kin bin sanje dilila
s kin živila.

Posluhni riči dvi
ča se smiju,
ča kantaju.

Te rada iman.
Te štiman.

Dea Kožljan, VIII. razr.

ČA BIN DALA

Ča bin dala
da san
u tvojih oči
zarinjena,
u tvojemu smihu
ukupana,
cinculana,
dondolana.
Ča bin dala
da si lačan
mojih besid
da smo vajka jeno
ja i ti.

Antonella Maurić, VIII. razr.

ĐELOŽA SAN

Đeloža san na sunce
ko te prvo
kad se z jutron
zbudiš
po ubrazu
pogladi,

na mjesec ki te zadnji
u škurini noći
kroz brkunade
buki.

Đeloža san na šijarpu
ka te okoli vrata
ubahajiva,
na kapljicu dažlja
ča li se po licu
lašćeć skaliva,

na suze ke ti
s tvojega srca
teplega zajdu,
zač
ja bin ti u njemu
stila bit.

Tea Prhat, VIII. razr.

DA MOREN BIT

Grdelin pod brkunon tvojin,
kapljica rose na obrazu ti lipin,
vitrić ki ti lase raščešljiva,

sunce ko ti oči zjutra ubahajiva,
mjesec ki te u škuroj noći bukiva
zvizza ča se z neba u tvoje sanje
skaliva.

Bruno Cellja, VII. razr.

SANJAN

Kad te nenadjano sretin,
kad te poglin
arija zadiši,
mora i neba zalaskuju
sunce zablišći.

Forco zadišu rože
kad mi blizu pasivaš,
srce zatanca
kad mi
sunce s tvojega
oka
dorovivaš.

Sprid noći te
s prvon zvizdon
pozdravljan
zgora, zvisokega
na te gledan

i sanjan
sanjan...

Luana Camlić, VII. razr.

KUPOVANJE VREMENA

I STEP

LJEKARNA
VLAS VLAS

BAŠ SI TI SMJEŠNA
DI EVO ĆICA, VRJEME
SE - MJERI SATIMA,
MINUTAMA, GODINAMA,
STOLJEĆIMA.

RATA
DRA

1

GDJE SI TI
MALA VIDJELA DA
SE VRJEME PRODAJE
NA LITRE.

II STEP

2

STRČEK
DAJTE MI
JEDNU
LITRU
VREMENA

↓

5

ONDA MI
DAJTE DNEVNE TUBE
VREMENA U
PRAHU I LIJU
TABLETAMA,

8

ALI JA TE NISTA NE
RAZUMIJEM.

7

DAJTE MI ONDA
NEKOGA TKO
ME
RAZUMIJE.

TATA KAZE DA SAM SA
VRDOGLAVI I DA JE TO
BOLEST KOJI JEDINO
VRJEME MOŽE
ZAUSTAVITI.

III STEP

3

VRJEME
SE NE
MJERI
KILOGRAMIMA

DOBRO,
DAJTE MI
ONDA
KILOGRAM
VREMENA

6

STO JE TI
TOLIKO
VREMENA?

PROTIV
TVRDGLAVOG

REDU
DAJTE
JEDNO STOLJEĆE
VREMENA ALI ŠTO IMATE
BOLJEGA.

MOŽDA
AKO
MI
POKUŠAS
OBJASNITI.

NACRTAO I NAPISAO

EMANUEL ŠARIĆ

2. RAZR.

ZAHVALA

U ime učenika i djelatnika Osnovne škole Barban izražavamo našu najdublju zahvalnost svima koji su na bilo koji način sudjelovali u ostvarenju sna generacija Barbanaca – životu i radu u najsuvremenije opremljenoj školi. Od početne zamisli, projekta, postavljanja kamena temeljca, izgradnje pa sve do 4. rujna 2006. kada je prvi puta zazvonilo novo školsko zvono. Mnogi su tome pridonijeli, od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Istarske županije, cjelokupne lokalne zajednice, OŠ Barban pa do bezbrojnih koji su dali doprinos u opremanju škole i uložili velike napore da i unutarnji i vanjski prostori budu u cijelosti uređeni. U nemogućnosti da se svakome posebno zahvalimo, a ne želete nikoga izostaviti ili povrijediti, činimo to na ovaj način. Vjerujemo da dijelimo mišljenje i roditelja naših sadašnjih i budućih učenika te svih žitelja lijepe nam i drage Barbanštine. Znat ćemo cijeniti sve što imamo i čuvati za sljedeće naraštaje.

Nasmijana lica naše djece govore svakodnevno više od ikakvih riječi. Svi mi uvijek otvorenih vrata i srca pozivamo vas da se s nama radujete.

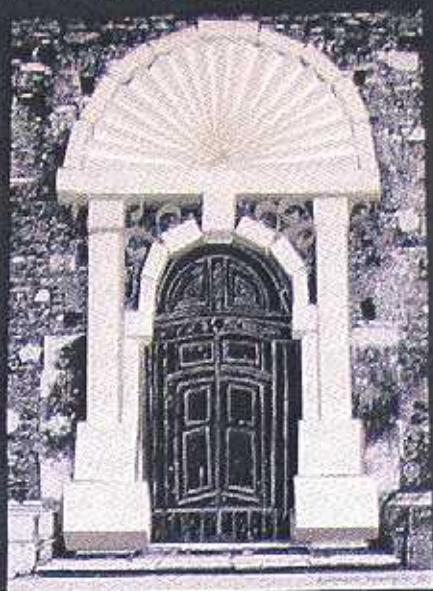
Učenici i djelatnici OŠ Barban

SPONZORI

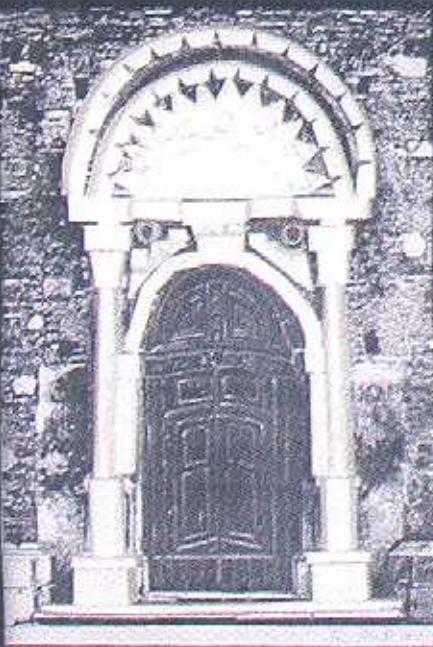
- Općina Barban
- Ugostiteljski obrt "Rojnić", vl. Slavko Rojnić, Flanatička 11, Pula; Caffe bar ROY
- Istarske knjižare d.o.o. Pula
- Jadranka Tornac, Wüstenrot stambena štedionica d.d., Heinzelova 33, 10000 Zagreb

Pošto do trenutka zaključenja lista nisu pristigle mnoge donacije, nismo bili u mogućnosti da se svima poimenično zahvalimo. Bez pomoći sponzora ne bismo bili u mogućnosti tiskati naš Prstenac.

PORTA ŽUPNE CRKVE SV. SERVOLA - BUJE

VIII. R./2006/2007.

RAD UČENIKA OŠ BARBAN

PORTAL ŽUPNE CRKVE SV. SERVOLA - BUJE

Likovna tehnika: PAPIR - PLASTIKA

UČITELJ LIKOVNE KULTURE,
DUSAN PETRIĆ